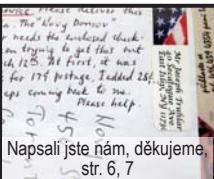

Zamyšlení spisovatele
Standy Moce, str. 2

Také si výřizujete důchod tam a tady? Zvesela, str. 5

Napsali jste nám, děkujeme,
str. 6, 7

Vážně o vážných věcech,
str. 10, 11

Famózní Epopej Alfonsa
Muchy str. 12

JANUARY 8, 2015

No 1 (2863)
Volume 66 • \$3.75

Published every third week
17 issues a year
ISSN 08329-2668
Publications # 2206013

www.masaryktown.ca

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

CANADA'S CZECH AND SLOVAK NEWSPAPER PUBLISHED BY MASARYK MEMORIAL INSTITUTE INC., SINCE 1950

ŠŤASTNOU PLAVBU VŠEM

Pro ND Lubomír Stejskal

Nový rok je jako mořská hladina, na níž se zrcadlí vycházející slunce. Anebo hladina severoamerických Velkých jezer. A my sedíme v jachtě života, vytahujeme kotvu a vydáváme se na cestu. V naději, že ve zdraví a společně se všemi na palubě dorazíme do přístavu jménem "31. 12. 2015".

Z velké většiny nevíme, co nás čeká. Jaký bude vítr, kolik bouří je před námi, co všechno nám nevyzpytatelná vodní plocha a příroda připraví. Něco málo je ale přece jenom známo. V letopisu s patnáctkou na konci si připomeň několik významných výročí, která formovala světové i domácí dějiny.

Především: konec WWII, nejděsivější války, jakou kdy svět poznal. Tomu, kdo se v roce porážky Německa a Japonska narodil, bude letos sedmdesát let. Utcyhodný věk. Je to rovněž úctygodních sedm desítek let, kdy panuje globální mír - navzdory bezpočtu lokálních a regionálních konfliktů. Konec druhé světové války si zaslouží naši tichou vzpomínku. A vděčnost - právě za tento mír. Bez ohledu na to, že komunističtí pro-

pagandisté dokázali toto slovo totálně zprofanovat.

Z české historie se v tomto stručném přehledu zastavme u Mistra

otásku, jak daleko má člověk zájít při obhajobě toho, co je v souladu s jeho svědomím, jakou daň má přinést na oltář pravdy. Je to mravní výzva, která prostupuje staletimi i režimy. Na začátku nového roku si kromě toho pohledu na Husova nejvýšší oběť můžeme uvědomit, jak moc se změnil svět i naše stará vlast od předcho-

tickou republikou, dvěma totalitními režimy a postkomunistickou demokracií se všemi jejími klady a záporami. Bylo to pestřých sto let. Tak pestřých jako život sám.

Větší či menší úsek z těchto stalet prožil každý z nás. Další rok je před námi. Popřejme si společně šťastnou a bezpečnou plavbu a

Je krásny letný deň. Jeden z mnohých tohoročného leta. Jeden z mnohých, ktoré som vo svojom živote prežila a veľmi dúfam, že jeden z

to na jednej strane samozrejmostí a na druhej strane sa cítim celkom previnilo, pretože je v tom dávka neskoromnosti. Práve preto, že dobré konce beriem ako istú vec.

Rozmýšľam o slnečnom poobedí keď som sa stretla s paní Edithou. Myslím na rozhovor s ňou každý deň od kedy som sa s ňou rozprávala. Je to zvláštne, akú hodnotu má dívala sa človeku do očí a počúvať jeho životný příbeh.

Pani Edita Gluck Vizer sa narodila v roku 1915, v Zlatej Ikde na východe Slovenska. Dnes je to čiperná, elegantná dáma a býva v Richmondu. Tých 99 rokov by som jej nehádala ani náhodou. Sedeli sme u nej v obývačke, kde soma akosi okamžite cítila příjemné. Na stenách plno obrazov a obrázkov, mementů zo života z rokov minulých. Počúvala som ju pozorne. Jej život bol poznámaný udalostami, o ktorých nechcete ani čítať a už vobec nie ich zažiť. Pani

Edita o nich rozprávala otvorene a vyrovnané. Mne tielkli slzy.

Usmievala sa keď mi opísala svoje detstvo. Bola najmladšia z piatich sestier. Rodičia túžili konečne po synovi a narodila sa Editka. Neboli

zihou jubilea – pětisetletého v roce 1915. Čím vším Husova země a její lidé prošli: dvěma světovými

válkami, Masarykovou demokracií, slibme si, že s Boží pomocí uděláme všechno, co je v našich silách, aby ta plavba šťastná a bezpečná také byla.

Foto Wikipedia

mnohých, ktoré ešte prežijem. Krásu dňa mi nahľadávajú myšlienky na moje deti, každé na inom konci sveta, ako mám stihnúť urobiť všetko čo treba a pritom si ukradnúť kus leta pre seba, na stretnutia a rozlúčky s ľuďmi čo mám rada, na to, že chceme vidieť, zažiť, tvoriť, spoznávať... Všetko sú

O ČOM JE ŽIVOT

Pre ND Svetlana Bárdosová

ani chudobní, ani bohatí. Otec zásoboval v lete obchody ovocím, inokedy pomáhal v obchodovaní s drevom. Mama bola doma a prevádzkovala malú dielničku, kde sa podávali obedov a večere. Školy žiadne nemala, ale vedela dobré varíť a piecť. Detstvo pani Edity bolo bezstarostné. Všetky sestry boli vychovávané tak ako sa na tú dobu patrilo. Vedené boli

k tomu, aby sa vedeli postarať o domácnosť a rodinu. Na kariéru nepomysleli. Pani Edita skončila dvojročnú obchodnú školu a keď mala šestnásť začala pracovať. V tom čase ovládala slovenčinu, maďarčinu, nemčinu,

s vyhládkami na dobrú kariéru. Keď sa mi narodila dcérka Olinka, rodina bola kompletná. Žili v mestečku Chust v Podkarpatskej Rusi, ktoré patrilo vtedajšiemu Československu (1). Písal sa rok 1939.

V kotle svetových dejín bublala 2. svetová vojna. Neviem si predstaviť ako sa človek môže pripraviť na násilie, neistotu, hlad a strach o život, ako môže predvídať čo sa stane. Mnohé veci sa odrazia zmenia. Začne záležať na tom akej ste národnosti, rasy, vieroveryznania, kto boli vaši rodičia, s kym sa poznáte, aký je vás vek, pohlavie, zdravotný stav. Čokoľvek z toho rozhodne o vašom ďalšom osude.

V tom čase židovské rodiny stratili prácu, majetok, slobodu.

V roku 1942 sa dostal manžel pani Edity do pracovného táboru. Keď sa vrátil, celá rodina bola nútene vysta-

KE DNI

Dlouho jsem se zabývala myšlenkou, o čem psát čtenářům oddaným více než pětašedesáti let Novému domovu právě v prvním čísle nejen nového roku, ale v čísle, které začíná psát další historii periodika.

V něm se přirozenou cestou promítne fakt, který nabírá na hmotnosti. Konečně, nač dluouc objasňovat, když mně o tom nedávno napsal původem český spisovatel a oblíbený autor knih o Austrálii Standa Moc. Potěšte se jeho vyprávěním tak, jak jsem se před vámi potěšila i já. Odpovídá na mnoho vážných otázek života zejména těch, kteří se kdy s (a ne vždy dobrovolně) rozhodli žít jinde, nežli ve své domovině...

"Kdepak, mně se nikdy nestýskalo, ba ani mladým bych už být nechtěl! Já se vždy těšil z toho, co bylo a měl jsem to rád. Jak tu mladou divost, která mě vyhnala až do Austrálie, tak potom rodinu, kterou jsem si tu udělal. Vždy ráno, když se děti v neděli probudily a automaticky cupitaly k nám do ložnice a do postele, jsem se na to těšil a užíval si je, páč jsem věděl, že to jednou nebude. Neděle byla jediný den, kdy jsem si mohl pospat, ale já se na děti nezlobil... rád jsem to měl! Pak nás opustily, a se ženou jsme jeli do divočiny a dělali jsme vše, které jsme dělat nemohli, když jsme měli děti..."

A víc, teď když jsem starý (v březnu sedmdesátka) si užívám klidu stáří, ale také ještě dělám byznys a udržuji vše kolem domu. Bazén, zahradu a arkádu, kterou pronajímáme a kterou jsem kupil, když jsem mohl a měl na to. A sledují se, jak ubývá sil, rovnováhy a tělo stárne a hlavně, nemří mě to a očekávám konec celkem spokojeně, i když někdy bolí záda a jindy kotník, co jsem si na vnoře zlomil tak nepěkně, že se mi rozbehlo... no nestěžuji si, namačkali mi ho při plném vědomí zpátky v táborské nemocnici. A celkem dobře, i když jsem jím trpěl celý život, ale naučil jsem se, že za blbost se platí a blbost v mládém věku jinak nenaučíš.

Tak se, děvče, měj a užívej si Nového domova, dokud je. A když nebudete, nastane další kapitola, možná jako ta moje. Kudy chodím, tudy je všechny v sobě nosím. Mámu, tátu a vůbec všechny, co jsem v životě poznal, a někdy s nimi rozmoulovám. Ne nahlas, tak daleko ještě nejsou, a až mi začnou odpovídat, tak bude s tělem zle, ale duše si bude dál užívat... Někdy se nachytám, jak tohle dělal nebo tak se tvářil můj táta! A někdy jsem máma... já za to fakt nemůžu, nikdo za to nemůže... jsem tady, ale zároveň v tomhle světě nejsem, je tu napůl máma s tátou! Já ti žiju dál za ně a oni se nestáčí divit, kam až je ten Stanoušek dotáhl, ale pomoci si nemohou!

Ve mně letí ve věčném objevit světem, vesmírem a kdo ví cím vším ještě, a když jsem na Štědrý den pozoroval svého rok a půl starého vnuka (dneska děti zakládají rodiny pozdě, bože můj, co já mohu všechno vnuka naučit, kdyby se syn oženil ve dvaceti namísto v osmnácti...), kterého má s Thajkou - a nepozoroval jsem ho sám, byla tu i jeho thajská babička - a tak jsme to vnuče pozorovali a hlídali spolu a já jsem si uvědomil, že v tom dítěti jsem ze čtvrtiny i já, a zkrátka že jsem ty rodičovské geny promichal (skrze syna!) s Asií!

Já, Čech, ale také Zličan od Kouřimi (táta) a z Krkonoš (máma) a že napříště, když bude mít po mně choutky psát, může pokračování mého života v něm vycházet thajštině... A takhle na tom nejsem sám, takhle jsme na tom všichni, a tak to má být, ať spokojenost skrze sebe-poznání vládne světem a bude nám všem dobré, protože náboženství na to nestáčí... amen, Standa."

...takže přejí rok radostný a rok dobrého zdraví. Budeme se nadále těšit z našeho společného setkávání se na stránkách novin. Vaše - vk -

[Foto:\[http://www.sulc-svarc.cz/C125742E0057C233/HTML_code5openpage&autor=Stanislav%20Moc\]\(http://www.sulc-svarc.cz/C125742E0057C233/HTML_code5openpage&autor=Stanislav%20Moc\)](http://www.sulc-svarc.cz/C125742E0057C233/HTML_code5openpage&autor=Stanislav%20Moc)

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

TORONTO

NOCTURNES IN THE CITY, hudební cyklus:
NE 18. 1. - George Grosman Jazz Quintet, restaurace Prague

NE 22. 2. - prof. Ian Scott: Audio-visual presentation of world class operas, restaurace Prague

NE 24. 5. - Boris Krajný, piano: B. Smetana, F. Chopin, L. van Beethoven, kostel sv. Václava

Nocturna začínají v 17.00 h: kostel sv. Václava - 496 Gladstone Ave., restaurace Prague - 450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto. Jednotlivé vstupné u dverí 25\$ (studenti 15\$). Info a rezervace dr. M. Krajný (416)481-7294 nebo web www.nocturnesinthecity.com. Přiveďte také své přátele.

SOKOL TORONTO

SO 21. 2. od 10.00 - Sokol Kanada, Zimní hry v Horseshoe Valley. Info emailem: anna.sokol@bell.net nebo wendynewmark@sympatico.ca

NE 22. 2. ve 14.30 - Sokol Toronto, Valná hromada, hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto, vice rosehillone@rogers.com

NE 19. 4. ve 12.00 - Sokol Toronto, SPRING FESTIVAL, kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto, info M. Crháková (416)242-5914 nebo mariecrhak@yahoo.ca

SO 30. 5. v 16.30 - Sokol Toronto Dětské gymnastické závody, Fit for Life Gym, 601 Magnetic Dr., Unit 21, North York, info: ivancurilla@gmail.com nebo hermaneks@yahoo.ca

NE 7. 7. - Sokol Toronto - Family Day Picnic, info: hermaneks@yahoo.ca

SO 8. 8. v 10.00 - Sokol Kanada Summer Games na Masaryktownu. Pokud bude pršet, je náhradním datem neděle 9.8.

ČESKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00 - 12.00 - česká doplňovací škola pro děti ve věku 5-12 let, kterou provozuje Masaryk Memorial Institut, vyučuje jazyku českému. Zimní semestr školního roku 2014/2015 byl již zahájen v učebně na 918 Bathurst St., Toronto.

Více o podmínkách v budově na: www.918bathurst.com. Přivedte svoje děti s jakoukoliv úrovni znalosti češtiny. Všechny jsou srdečně vitézny. Více informací poskytnete paní Iva (416)439-4354.

ČESKÁ ŠKOLA OAKVILLE

SO každá 9.30 - 12.00 - česká doplňovací škola pro děti ve věku 4-12 let, kterou provozuje Holy Family Catholic School, 1420 Grosvenor Street, Oakville, ON L6H 3L2, HCDSB-International Languages. Info: učitelky Renata Freibergová, tel. (416)887-9863, email: renata.freiberg@ yahoo.com, nebo Mariana Vieweghová, tel. (416)628-3690, email: mvieweghova@gmail.com.

Letos bude program obohacen o možnost aktivit se Sokolem Kanada a Masarykovým ústavem v parku na Masaryktownu v Torontu. Zápisné zůstává stejně \$25 na dítě na šk. rok. Děti, přijďte si s námi hrát, sportovat i povidat si česky!

ČESKÁ A SLOVENSKÁ ŠKOLA KITCHENER

SO každá 9.00 - 11.30 - pro děti ve věku 4-14 let, St. Francis School, wing A, 154 Gatewood Rd. Kitchener. Zájemci, kontaktujte se v případě zájmu o českou školu s Mirkou Pirovou mirka.pirova@wcdsb.ca, v případě výuky slovenštiny s Blankou Michale blanka.michale@wcdsb.ca. Info: www.kwczehandslovaks.com

SLOVENSKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00-11.30 - Blessed Teresa of Calcutta Elementary School, 1120 Runningbrook Dr., Mississauga.

ČESKÁ TV NOVÁ VIZE

SO každá v 10.00-10.30 a ST v 7.00 opakování - vysílá Nová Vize v dosahu Ontario na stanici OMNI 1 (v Torontu kanál 47/kabel 4 a 169), producentka Markéta Rešovská, tel: (647)892-6912, Nova Vize, 7 Auburn Av., Toronto, ON, novavize.ca@gmail.com, www.novavize.com - naleznete

některé TV programy.

SLOVENSKÁ TV SLOVENSKÝ SVET

SO každá v 10.30-11.00 a ÚT v 8.00 opakování. Producentka Katarina Homolová. Tel: (647)233-3105, email: slovenskysvet@gmail.com, www.tvsedna.com.

SOKOL TORONTO cvičení s dětmi

SO 16.30-18.30 (každá) - Fit for Life Gym, 601 Magnetic Dr., Unit 21, North York, info: ivancurilla@gmail.com nebo hermaneks@yahoo.ca. Posledním dnem cvičení v tomto školním roce je 13. červen.

SOKOL TORONTO cvičení dospělí

ST 20.00-21.30 - cvičení dospělí a volejbal, G. Harvey C.I., 1700 Keele St., Toronto, info: hermaneks@yahoo.ca. Poslední cvičení se koná v týdnu od 8. června t.r.

CALGARY

Český a Slovenský dětský kroužek Kulihrášek a Český a Slovenský dětský klub po vánocních prázdninách začíná 26. ledna 2015 a semestr skončí 13. dubna 2015. Rodiče s dětmi se scházejí každý pondělí v 15.00 hodin ve Varsity Bible Church (48077 Valiant Dr NW). Dětský kroužek je přistupeň pro děti do 4 let a dětský klub pro děti od 5 let. Výuka dětí je rozdělena na dvě skupiny. Na setkání v kroužku hrají hry, čtěme si pohádky a zpíváme v českém a slovenském jazyce. Dětský klub se koná ve stejných hodinách a je zaměřený na výuku českého nebo slovenského jazyka a hry pro starší děti. Rodičkovský přispěvek na kroužek nebo klub je \$10.00 za jedno dítě na semestr. Uvítáme nové členy a zájemce! Vaše žádosti a dotazy ochotně vyřídí Andrea Loewen - maminka Káji, Tobiáše a Aničky na tel. (403)270-8164 nebo elektronicky: andre.alowen@yahoo.ca. Přiveďte své děti také, bude se jim mezi námi také líbit.

SO 28. 3. 2015 - připravuje ČSSK Josefovskou zábavu PO 31. 3. 2015 - výroční členská schůze ČSSK

KITCHENER -WATERLOO-GUELPH

Filmové pondělí

2.2. - Egyptologové, komedie. Dnes již klasická adaptace slavného humoristického románu Kingsley Amise. Režie František Filip, v hlavních rolích excelují Miloš Kopecák a Jiří Sovák.

SO 14.2. v 18.00 - pořádá KW Czechs and Slovaks za asistence profesionální Zity Nosko WINTER GALA, o hudbu se postará profesionální DJ Merv Keyes, který má připravené české a slovenské populární hity let dřívější i současně. Setkáme se na Conestoga Place, 110 Manitou Drive v Kitcheneru, otevřeno v 18.00, večeře se bude podávat v 19.00. Vstupné (nevratné) \$65 na osobu zahrnuje večeři, kávu, desert a na každý stůl o osmi lidech pak láhev vína červeného a bílého.

Pro ty, kteří budou chtít přenocovat, je připraven servis hotelu Radisson se speciální cenou \$99 za pokoj pro dva lidé, zahrnující také snídaně, objednejte v KW Radisson (519)894-9500 code "Winter Gala"

Please mail your address/phone and a cheque payable to "KW Czechs and Slovaks" to Blanka Michale, 31 Samuel Foster Crt, Baden, ON N3A 2L2 and your tickets will be mailed to you. To purchase tickets online go to www.kwczehandslovaks.com. For any inquiries please contact Blanka at rblmichale@bell.net or cell (519)500-3316. (Prosíme společenský oděv.)

DOBRY DEN, zpravidla vydává K-W-G pobočka Českého a slovenského sdružení v Kanadě pod vedením zodpovědné redaktorky Evy Kratochvílové. Redakce se těší na komentáře čtenářů. A protože se výrobcu náklady na tisk a poštovné každoročně zvyšují, oceňuje každý finanční podporu svých odběratelů. Šeky laskavě zasílete na: Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G branch, 550 King St. N, PO 42053 Waterloo, ON, N2L 6K5, Canada.

MONTREAL

V Montrealu si užili malí i velcí

Tradiční Mikulášská zábava Montrealských se konala v sobotu 29. listopadu ve známé hale slovenského kostela sv. Cyrila a Metoděje na rohu Jean Talon 2nd Avenue.

Atraktivita byla velice přáteelská, polévký, páry i chlebíčky všem velmi chutnaly, hudba hrála s vervou od začátku až do konce a na parketu bylo stále živo. V tombole se tentokrát sešlo hodně zajímavých darů: kromě oblíbených salámů a lahví s různým obsahem alkoholu to byly i poukazy manželů Kalvasových do restaurace Prague, dvě slevy na masáz Moniky Formanové a tři balíčky exotického ovoce darované panem Václav-

vem Jiránkem. Kromě manga, malého ananasu a avokáda v nich byly i kumquats (malé mandarinky) a limetky, granadilla (oranžová koule se zeleným rosolovitým vnitřkem), rambutan (chlupaté lichi), kiwano (žlutá okurka s ostny), japonské hruško-jablkko a k tomu velké pomelo. Z dalších zajímavých cen jmenujme alespoň knížku z Waldemaru Matuškovi, darovanou jeho ženou Olgovou.

Přestože počasí bylo celkem příznivé, sešlo se 60 lidí, méně než vloni. Málem jsme měli víc pomocníků než návštěvníků! Těch se letos sešlo dost a potěšitelné bylo, že převážně mladých. Děkujeme všem dárcům, po-

► ÚT 20. 1. v 19.30 - Výborová schůze výboru pobočky ČSSK, Čs. dům, 6540 McLynn
ST 21. 1. ve 12.30 – schůzka Klubu seniorů, Čs. dům, 6540 McLynn, SO 31. 1. ve 20.00 - 64. Šiblinky, hala kostela sv. Cyrila a Metoděje, 7187 2nd Avenue

SOKOL MONTREAL

Každý čtvrtek ve 20.00 - Sokolský volejbal, Coronation Elementary School, 4810 Van Horne

Podzimní sezóna sokolského volejbalu se vydařila. Chodilo průměrně 10 hráčů, většinou mladí lidé, z nichž někteří jsou v Montrealu trvale, někteří na určitou dobu na studiu nebo tu pracují. Sejdeme koncem ledna, tém, které pravidelně chodí, oznamíme přesné datum emailem. Informace můžete dostat u náčelníka Sokola Montreal Josefa Hřiba na tel. 514-683-2092. Jmérem Sokola Montreal přejí všem do nového roku 2015 hodně sokolské zdatnosti. (Ludvík Martinů)

Děkujeme panu Jiřímu Babánekovi za jeho šedrý finanční příspěvek na činnost Sokola Montreal. (Petr Štíkarovský)

MISIE SV. VÁCLAVA

Přejeme všem štěstí a zdraví do nového roku! Upozorňujeme, že v lednu a únoru se české mše nekonají. Datum příští mše bude oznámeno v březnovém čísle Montrealského věstníku. (Rose Mary Strban)

TÁBOR HOSTÝN

Dětský tábor se bude konat v létě 2015 během 3 týdnů a to od neděle 5. července do soboty 25. července. Tábor povede již po třinácté pan Josef Maxant. Ceny za pobyt dítěte: 395 \$/týden, 765 \$/dva týdny a 960 \$/tři týdny. Každý další dítě ze stejně rodiny má 10% slevu. Pošlete na tábor svoje děti nebo vnučata. Určitě se jim tam bude líbit.

Více informací o táboru na www.hostyn.org. Fotografie z dětského tábora 2014: Album Camp Hostyn 2014 Part 1: <http://1drv.ms/1mtQt1ab>; Album Camp Hostyn 2014 Part 2: <http://1drv.ms/1lipgJA>. Alba jsou needitovaná. Některé fotografie či videa účastníků tábora jsou uveřejněny na www.youtube.com pod heslem „Camp Hostyn“.

Děkujeme panu Jiřímu Babánekovi za peněžní dar věnovaný nám u příležitosti jeho stěhování z Montrealu do USA. Pan Babánek byl velkým příznivcem tábora Hostýn. Často ho navštěvoval a pravidelně se každý rok účastnil jarních brigád. Vážíme si jeho přízně. Bude nám chybět. (Josef Maxant)

NOVÁ KNIŽKA

rádi bychom vás upozornili na knížku, která nedávno vyšla v češtině: Ilya Kiváňa – Od Pacifiku k Atlantiku, na kajaku kanadskou divočinou. Jedná se o cestopis syna Daniela Kiváni a Jitky Kirchnerové, kteří původně francouzsky psaný text přeložili do češtiny. Pojednává o Danilově cestě přes Kanadu, kterou uskutečnil před 15 lety (francouzsky vyšla tato kniha v roce 2010). Knihu můžete objednat u www.czech-books.com nebo v Čechách na www.baset.cz/tituly/mimo-edice/od-pacifiku-k-atlantiku-na-kajaku-kanadskou-divocinou.

mocníkům a organizátörům za hezký večer. (AM)

Mikulášská nadílka pro děti

V neděli 7. prosince se sešel rekordní počet 35 dětí (a to nepocítáme několik koujenců v sedátkách, dalších 5 dětí, které byly přihlášeny, ovšem nakonec nemohly přijít) a jejich rodičů a prarodičů v pěkně vyzdobené hale kostela Westmount Park United, aby uvítaly sváteho Mikuláše s doprovodem anděla a čerta.

Mikuláš byl jako obvykle na děti hodný, všem rozdal dárky a navíc všechny dostały další dárek od anděla za to, že zapívaly písničku nebo odříkaly básničku. Některé dokonce zahrály na kytaru či housle. Mamin-

ky a babičky přinesly dostatek bábovek, muffinů, sušenek a dalších sladostí, dokonce i vánocku a vynikající jabléčné řezy, nechybělo ale ani ovoce a chipsy a k pití džusy, colu a pro dospělé výbornou kávu. O tu byl takový zájem, že na jednoho či dva zájemce ke konci odpolede už nezbylo. Přiště musíme mít víc zásob – a také svátemu Mikuláši musíme pořídit mikrofon, aby nejen jeho, ale hlavně dětí, které přednáší či zpívají, bylo slyšet.

Děkujeme všem organizátörům, trojici Františkovy, Josefovy a Jolaně, a všem ochotným pomocníkům za krásné odpoledne. Za rok se těšíme zase na shledání! □

Montrealský Věstník (AM)

AČKOLIV JE MONTREALSKÝ VĚSTNÍK zasílan zdrozarmo, finanční příspěvky jsou vitézni. Chcete-li Věstník podporit, pošlete laskavě příspěvek na adresu: 5080 Glencairn Ave, Montreal, QC H3W 2B4. Šek vystavte na „Czech and Slovak Vestník“. Potvrzení jsme dosud vystavovali na příspěvky nad 50 dolarů a příkládali k Věstníku. Vzhledem k tomu, že nemůžeme vydávat potvrzení na daně (income taxes), ale pouze účtenku (receipt), budeme ji posílat jen našim inzerantům a těm, kteří si o ni požádají. Děkujeme za pochopení. Dotazy a informace: montrealvestnik@gmail.com.

Podrobnejší info: Montrealský Věstník leden 2015, který vyšel před týdnem, naleznete na: www.montrealvestnik.com

VANCOUVER

SO 29.11. v 19.00 – Christmas Slovak Dinner, Country Meadows Golf Club, 8482 No.6 Road, Richmond, vstupné \$50

WINNIPEG

PÁ v 18.00 (každý třetí v měsíci) - servírujeme bramboráky, každý je vitéz, CCBA bar je otevřený ČT-SO.

ČT (každý) v 19.30 – Czech School Classes - volejte 722 7209 nebo helstel@shaw.ca

Redakce Říčky uvítá příspěvky, připomínky, ohlas, dopisy, články, recepty i dobré nápad. Také nabízí místo pro inzerci pro firmy i soukromníky. Zasílejte na email rieka@czechslovakbenevolentassoc.ca, Czech-Slovak Benevolent Association, 154 McKenzie Street, Winnipeg, MB R2W 5A2, tel: (204)589 7483.

SLOVAK TV

PO a NE v 15.00 (do 15.30) - Najlepšie zo Slovenskej televízie, Shaw Multicultural Channel, Shaw Digital 116 (Metro Vancouver, Bowen Island, Squamish and Whistler), Channel 51: Delta, Ladner and Tsawwassen. Navštívte web: www.marikaproductions.com.

ČESKÁ KNIHOVNA MASARYKOVA USTAVU

ST 16.00 - 21.00

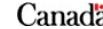
Info 416.439 0792 Kancelář MMI 416.439 4354

také časopisy, filmy, DVD, noviny ND

450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) of the Department of the Canadian Heritage.

ADRESY

VELVYSLANECKV ČR V KANADĚ
251 Cooper St.
Ottawa ON K2P 0G2
Tel: (613) 562 3875
Fax: (613) 562 3878
E-mail: ottawa@mrv.cz
www.mrv.cz/ottawa

GEN. KONZULÁT ČR V TORONTO
Gen. konzul VLADIMÍR RUML
2 Bloor St. W. suite 1500, Toronto
ON M4W 3E2
Tel: +1(416) 972 1476
Fax: +1(416) 972 6991
Email: toronto@mrv.cz
www.mrv.cz/toronto
Nouzové linky:
+1 (647) 282 8119
+1 (647) 406 9221

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR V CALGARY
Hon. konzul JERRY JELÍNEK
Calgary, AB T2V 0E5
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW
Tel: +(403)269 4924
Fax: +1 (403)259 4533
Email: calgary@mrv.cz
jelinek@terrangement.ca

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR V MONTREALU
Hon. konzul dr. HYNEK ZIKOVSKÝ
1920-200 Rue University Montréal,
Québec H3A 2A5 Tel: (1514)316 4383
Email: montreal@mrv.cz

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR VE VANCOUVERU
Hon. konzul Veronika FLORIANOVÁ
Působnost: Britská Kolumbie
Časový posun: -9 hod
PÁ 15.00 - 17.00 (předem dojednat)
112-1118 Homer St.
Vancouver BC V6B 6L5
Telefon +1(888)348 8779
vancouver@mrv.cz

VELVYSL. KANADY V PRAZE
Ve strunách 95/2, 160 00 Praha 6
Tel: +(420)272 101 800 Fax: +(420)272 101 890 Email: canada@canada.cz
www.canada.cz

ČSSK V KANADĚ
PO Box 564, 3044 Bloor St. W.
Toronto ON M8X 2Y8
Tel: (416) 925 2241 Fax: (416) 925 1940
Porady a ověřování dokladů:
Email: ustredi@cssk.ca nebo toronto@cssk.ca
Torontská pobočka (416)762 6846

NOVÉ ČESKÉ DIVADLO
NEW CZECH THEATRE
348 Riverdale Ave., Toronto, ON
M4J 1A2, Tel: (416) 463 3182
Email:nove.divadlo@gmail.com

ŘÍMSKO-KATOLICKÝ KOSTEL
SV. VÁCLAVA
Rev. LIBOR ŠVORCÍK
496 Gladstone Av., Toronto ON
M6H 3H9
Tel: (416)532 5272 Fax: (416)516 5311
www.katolik.ca

SLOV. EV. KOSTOL SV. PAVLA
Rev. LADISLAV KOZÁK
1424 Davenport Rd., Toronto ON
M6H 2H8
Tel: (416) 658 9793

RÍM. KAT. KOSTOL SV. CYRILA A METODA, farár JOZEF VAŇO
5255 Thornwood Dr., Mississauga, ON L4Z 3J3.
Tel: (905) 712 1200
Fax (905) 712 0974

DEPT. OF SLAVIC LANGUAGES
UNIVERSITY OF TORONTO
Alumni Hall, 121 St. Joseph St.,
Room 405, Toronto, ON M5S 1J4
Associate prof. Veronika Ambros
Tel: (416) 926 1300 ext. 3200
veronika.ambros@utoronto.ca

Generální konzulát České republiky v Torontu a Department of Slavic Languages and Literatures University of Toronto sponzorovaly nedávnou vzpomínku na 17. listopad v moderních českých dějinách. V objektu univerzity byly promítány dva zajímavé filmy - "Oratorio for Prague" a "Gingerbread Revolution". Při této příležitosti byla předána Masarykova cena Českého a slovenského sdružení v Kanadě profesorce Veronice Ambrosové, současně (a již pěknou rádku let) profesorce "Programu českého a slovenského jazyka a literatur na Torontské univerzitě" za šíření našeho kulturního dědictví, a Dagmar Štafové za její svědecství o minulosti, zvlášť během nacistické okupace.

Možná, že neuškodi připomenout si znění textu Masarykovy ceny, zřízené v roce 1985 (byl nepatrně pozměněn v roce 2004):

"This award is given to Canadians of Czech or Slovak origin recognized in some field of endeavor for outstanding achievement, and to Canadians of whatever origin who made a significant contribution to the cause of free Czechoslovakia, or have enriched the life of Czechs and Slovaks in Canada."

O významu 17. listopadu povídali generální konzul České republiky v Torontu Vladimír Rumil a profesorka Ambrosová, která se rovněž zmínila o programu českého a slovenského jazyka na U of T, který (nebo alespoň jeho českou část) současně učí. Zmínila se, že to začalo prof. Glebem Žekulinem – uvažovalo se tehdy i o prof. Josefu Škvoreckém (ale jeho specialitu

PROGRAM POKRAČUJE

Pro ND Josef Čermák

byla spíš anglická literatura, kterou přednášel anglicky). Naštěstí prof. Žekulin byl volný a nabídku přijal.

Profesorka Ambrosová se zmínila o pomoci Ministerstva zahraničních věcí ČR, a GK Vladimír Rumil upřesnil, že jde především o poskytnutí žádaných knih a časopisů, poněvadž možnosti ministerstva jsou limitované.

Poněvadž ani profesorka Ambrosová ani gen. konzul Rumil v Torontu v době, kdy "Program českého a slovenského jazyka a literatur" vznikal, nebyli, dovolují si zaslát informaci (mimořádně uvedenou jak v knize "IT ALL BEGAN WITH PRICE RUPERT", tak i v "centennálním" vydání "Našich hlasů" z 27. května 1967) o vzniku tohoto programu k doplnění vašeho záznamu, hlavně proto, že bez aktivity našich organizací a dárku krajany by program sotva uviděl světlo světa. K návrhu vytvořit na Torontské univerzitě program našich jazyků došlo při schůzce, již se zúčastnili profesori Gordon Skilling, Kathryn Feuer a já (jako mluvčí "Českého a Slovenského sdružení v Kanadě"). V březnu 1967 jsem ve své právní kanceláři obdržel dopis prezidenta Torontské univerzity Claude Bissella, datovaný 21. března 1967 (dopis je adresovaný mně zřejmě jako mluvčímu Masarykova Institutu, Inc. Nepamatuj se přesně, ale

v době tehdejšího jednání s Torontskou univerzitou jsem pro zjednodušení jednání pravděpodobně byl mluvčím naší komunity).

Dopis začíná (překlad): „Rada Gubernérů s velkou radostí přijímá Vaši nabídku částky 100.000 splatné během tří let, která má být použita k vyplacení platu profesora na katedře Slovenských jazyků a literatur, který bude zodpovědný za vyučování kursu nebo kurzu v české a slovenské literatuře. Rozumí se, že výběr tohoto profesora, jeho pořadí (ve stupničci tří profesorských hodností) bude na volném uvážení univerzity“. (*Důvod, proč jsem v původním návrhu neuvěděl částku, byla pýcha – částečka se mi zdála malá a doufal jsem, že ještě naroste – univerzita ovšem věděla, jak daleko můžeme jít). Dopis pokračuje: „Univerzita souhlasí, aby kurz v české a slovenské literatuře pokračoval nejméně tři roky po roce 1970. Úmyslem univerzity je pokračovat v kurzu po roce 1973, pokud by nedostatek studentů nebo podobný nepředvidatelný důvod pokračování neznemožnil...“

„Rád bych konstatoval, jak velmi mě osobně tento skvělý dar potěšil. Jsou to dary tohoto druhu, které univerzitě dovolují udělat distinktivní příspěvek vzdělanosti. Můžete byt ujištěn, že univerzita Vás dar použije efektivně. Vás (podpis) Claude Bissell, prezident.“

Vzpomínám si, že o několik let později Univerzita žádala další příspěvek a naše organizace znova odpověděly kladně. Podrobnejší informace by měly být k dispozici v archivu Sdružení, kterému poskytl přístřešek podnikatel Milan Kroupa. □

Foto Věra Kohoutová

ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVINY

3.1.

OBRÁZARNA PRAŽSKÉHO HRADU, jedna z nejstarších kontinuálně existujících tuzemských uměleckých sbírek, letos oslaví 50 let od svého otevření. Správa Pražského hradu k této příležitosti připravuje výstavu, která zpřístupní obrazovny připomene. Bude se věnovat také kontroverzní osobnosti historika umění Jaromíra Neumanna, který počátkem 60. let připravil první instalaci v této expozici.

LOŇSKÝ ROK BYL NEJTEPLEJŠÍ za nejméně devět let. Průměrná teplota 9,4 stupně Celsia byla o 1,9 stupně vyšší než průměr teploti za léta 1971 až 2000. Nadprůměrné teplé bylo loni deset měsíců, což se stalo od roku 2006 teprve potřetí. Vyplývá to z údajů, které ČTK poskytl mluvčí Českého hydrometeorologického ústavu (ČHMÚ) Petr Dvořák. Teplotu pod průměrem za roky 1971 až 2000 měl loni jen květen a srpen a v žádném měsíci průměrná teplota neklesla pod nulu.

5.1.

VLONI NA ŽELEZNICI zemřelo 296 osob, nejvíce za poslední roky. Meziročně jde o 26procentní růst. Nejčastější příčinou byly střely vlaků s chodci, říkají o 238 případů. Vyplývá to z dat ze všeobecných Drážní inspekcií. Presože se počet usmrčených výrazně zvýšil, samotných metod významně nepřibylo. Ve srovnání s rokem 2013 jde o tříprocentní růst. Počet nehod na železničních přejezdech byl v letech 2013 a 2014 shodný, celkem 180 případů. Vloni se ale počet obětí při těchto nehodách meziročně téměř zdvojnásobil na 43 osob.

STÁTNÍ ROZPOČET skončil loni se schodkem 77,8 miliardy Kč. Schválený rozpočet na rok 2014 přitom počítal s deficitem 112 miliard korun. Informovalo o tom ministerstvo financí. Na nižším schodku se podílelo na straně příjmu zejména inkaso DPH a daně z příjmu právnických osob. U výdajů se uspořilo zejména u neinvestičních nákupů a u sociálních dávek. Předloni byl schodek rozpočtu 81,3 miliardy korun.

STÁTNÍ DLUH LONI KLESL meziročně o 19,7 miliardy na 1663,7 miliardy korun. Informovalo o tom dnes ministerstvo financí. Státní dluh se podle úřadu snížil poprvé od roku 1995. Náklady na dluhovou službu meziročně poklesly o 2,4 miliardy na 48,5 miliardy korun. Ministerstvo o vývoji dluhu informovalo v souvislosti s výsledky státního rozpočtu za loňský rok. Ten loni skončil se schodkem 77,8 miliardy Kč, přičemž schválený rozpočet počítal s deficitem 112 miliard korun. Státní dluh je tvořen dluhy vlády a vzniká především hromaděním schodků státního rozpočtu.

Financován je pokladničními poukázkami, státními dluhopisy, přímými půjčkami nebo půjčkami od Evropské investiční banky.

ČESKO MÁ V SOUČASNOSTI pátronu nejnižší cenu benzínu v Evropě. První příčka patří Estonsku, největší zlevnění za poslední rok zaznamenalo Švédsko. Vyplývá to z zveřejněných údajů ÚAMK. Cena Naturalu 95 v České republice letos v lednu proti stejnemu období loni klesla o 4,27 Kč na průměrných 31,79 Kč za litr, u nafty byl pokles o 3,97 Kč na 32,12 Kč za litr.

PODLE UKRAJINSKÉHO velvyslanectví v Praze je Stepan Bandera, kontroverzní ukrajinský vůdce z období druhé světové války, pro většinu Ukrajinců symbolem boje za svobodu a nezávislost. Velvyslanectví to ČTK sdělilo v reakci na nedávné vyjádření prezidenta Miloše Zemana k nedávnému kyjevskému pochodu banderovců. Akce byla podle českého prezidenta organizována stejně jako nacistické pochodoviny průvody. „A tak isem si říkal, že s tou Ukrajinou je něco špatné, a něco špatné je i s Evropskou unií, která proti tomu neprotestovala,“ poznámení Zeman v nedávném Prezidentském Press klubu na Frekencii 1. V rozhovoru pro sobotní deník Právo pak ukrajinského předsedu ukrajinské vlády Arsenije Jaceňuka označil spíše za „premiéra války“. Podle něj nechce mírové řešení situaci na Ukrajině, které navrhuje Evropská komise. Znáčnou pozornost Zemanově kritice vývoje na Ukrajině věnuje i pondělní ukrajinský a ruský tisk. Média v obou zemích českého prezidenta obsáhle citují a všímají si zeměpisná označení šéfa ukrajinské vlády Arsenije Jaceňuka za „premiéra války“. Příznivý ohlas měly Zemanovy výroky v ruském parlamentu.

4.1.

CZECH COUNTER-intelligence BIS has registered cases of Islamists supporting radicals in the Czech Republic from abroad and of money being transferred from the Czech Republic to Arab countries, BIS writes in a document to be submitted to the cabinet, server Ceska justice writes today. BIS head Jiri Lang will submit the document together with a draft amendment to the law on secret services, the server writes. The draft amendment extends the BIS's communication with the Financial Office and banks. The accompanying document refers to cases of suspicious transfers of money between unidentified persons.

„The counter-intelligence service has focused on a person staying in the Czech Republic who can be described as an Islamic fundamentalist. All of this person's incomes, which are more or less regular, come from some of the Arab countries and they are used to finance cost-intensive religious activities,“ the document says, adding that these activities may be aimed to convert people to the [Islamic] faith.

When BIS checked the money flow, suspicion emerged that „the financial revenues flowing from abroad could come from a risk-taking subject,“ the document says.

Source: www.radio.cz, www.ctk.cz

hovať sa do getta. V
ze str. 1

maří 1944 boli Zoltán,
Edita a 4,5-ročná
Olinka deportovaní
do Osvětimi. Nikto z nich netušil čo
sú koncentračné tábory. Nádej v to
že ich vezú na práce na poliach sa
rozplynuli hned po vystúpení
z vlaku. Rozkazy padali ako
rany zo samopalu. Rodina
bola roztrhnutá a paní Editá
videla Olinku posledný krát.

O tom čo bolo ďalej paní Editá veľa
nehovorila. Len toľko, že jej život mn
hôrkat závisel na náhode. Na tom, že
bola silná natoľko, že vydrižala hlad,
choroby, zimu, že vymenila kabát za
chlieb, že prezíala aj keď si vysílená
radšej želala zomrieť. Po oslobođe
ní sa cez Červený kríž dostala do
Dánska a neskôr do Švédska. Kon
centračný tábor prežil aj jej manžel
Zoltán. Nikto, okrem jednej sestry,
ktorá žila od roku 1922 v Amerike, sa
z rodiny paní Edity domov nevrátil.
Ako zomreli sa s určitosťou nepoda
rilo zistit.

Manželia Vizerovci sa vrátili do Ko
houtového. Manželia Vizerovci sa vrátili do Ko
houtového. Spýtala som sa jej čo je pre ňu v živo
te najdôležitejšie.

Narodili sa im dva synovia, Andrej a Juraj. Život sa dostal do svo
jich kolají. V roku 1968 v lete boli na
dovolenke v Juhoslávii. Už sa z nej
do rodnej vlasti nevrátili. Našli svoj
druhý domov v Kanade. Boli to dalšie
nové začiatky. Paní Editá pracovala

lémy. Obaja synovia majú vzdelanie, dobré zaměstnanie a rodinu. To je moja radosť a uspokojenie.“
Oči paní Edity ožily, usmievala sa, kde hovorila o vnučatkách. Ukázala mi fotky v albuume. Tie z nedávna aj tie z jej mladosti. Farebné fotky s jej celou rodinou, aj tie čierne-biele spred 2. svetovej vojny. Kontrast dvoch storočí. 99 rokov spomienok. Neviem a nikdy nebudem vedieť aké to je prežiť cez čo prešla táto drobná žena. Je v nej síla a pokoj. Videla smrť zblízka a nemá z nej strach.

Dali sme si kávu a výborné florentíny, ktoré sama upiekla. V hlave mi vŕila tisíc a jedna myšlienka. Na stôlinu sekundy sa čas zastavil. Vychutnali som ten moment, nasala vôňu kávy a uvedomila som si, že dobrý koniec môže vyzerať aj takto. Záleží od uhaľa pohľadu.

(1) Po skončení 2. svetovej vojny bolo mesto príčlenené k Ukrajinskej sovietskej socialistickej republike. □

O ČOM JE ŽIVOT

Jak jsem si vyřizoval důchod aneb Byrokracie vládne na obou stranách oceánu

Joe Dobrovský

Věstníky a zpravodaje komunitních organizací v Kanadě patří k vitaněmu čtení nejen jejich členů. Odráží se v nich život ve všech barvách všechných dnů.

Těsně před Vánocemi vyšla klubová říčka, tiskovina, kterou vydává CABA – Canadian Czech-slovak Benevolent Association, existující od roku 1913. Jejím prezidentem je Joe Dobrovský, kterého známe mj. také jako autora, jehož texty převyšují pohled na obyčejný život a jeho nástrahy svým humorem a nadšákou. Konečně, posudte sami, možná se vám i tentokrát stane inspirací k tomu, jak řešit problém vlastního důchodu...

Joe Dobrovský na své cestě do Evropy zavítal jen skok do staré vlasti - a už citujeme autora: ...kde jsem mimo půl tuctu jiných churavých počítáčů potřeboval dovyřít tamní důchod. V mém případě tedy spíš mini důchodek. Neuvěřitelně ho již vyfizuje více než čtyři roky. Mnohé čtenáře by tato sága mohla zajímat, zvláště ty s dvojím občanstvím a občankou.

Když jsem kvůli trvalému bydlíšti nutnému pro občanský průkaz docela pokojně oficiálně bydlel u bratra. O pár let později začaly na jeho adresu - ale na moje jméno - chodit faktury za odvoz odpadů. Psal jsem tehdyná na magistráty a tvrdošíjně odmítl platit za služby, které nepoužívám. Na úřední odpověď typu „ale pane, to je teď zákon“, jsem paličatě opakovat, že to zákon možná je, ale v mém případě mimo realitu. Po roce korespondence a dvouhodinové osobní návštěvě na magistrátu v Brně se problematika vyřešila takzvanou úřední adresou. Prátelem jsem pak pyšně vyvěstloval, že bydlím v šuplíku brněnské radnice, kde jsou mimo jiné také přihlášení všichni brněňští bezdomovci. Bydlel bych tam pohodlně dodnes. Ale čirou náhodou jsem

ohledně manželského stavu, ale za dva roky jsem sél s novou občankou na ČSSZ žádat o můj důchodek. Ochotná paní mi vysvětlila, že je lepší žádost podat v Kanadě. Když se celý proces začne v ČR, úřad v Praze pošle žádost o informace do Ottawy tak jak tak. Potřebují potvrzení o jiných zdrojích příjmů žadatele, aby stát pak případně nemusel platit tak zvané „existenční minimum“. Ovšem že to udělají až potom, co se papíry náležitě uleží u někoho v kance-

láři, protože „žádostí mají moc“. Tak si prý ušetřím čekání, když začnu v Kanadě.

Nabídl jsem tedy, že podepisu prohlášení, že důchod v Kanadě pobírám a ušetřím přepracovaným úředníkům na obou stranách Atlantiku práci. To nejde, to počítá nedovolí, to bylo obcházení systému. U úřadu 2013 jsem vytiskl z internetu, ručně vyplnil a osobně donesl 5 stránek dvojjazyčného formuláře žádosti o český důchodek do kanceláře Service Canada ve Winnipegu. Slíbil, že to do Ottawa pošlou a zároveň mě varovali, že doba zpracování je 6 měsíců, protože „žádostí mají moc“. Nechápal jsem, proč se musí půl

sebou kopie s poznámkou data, když jsem to do úřadu zanesl, uvěřil mi, omluvil se, udělal kopie mých kopií a slíbil, že zpracování „urychlí“. V dubnu 2014 jsem si myslí, že by určená žádost už mohla dobrohnut do cíle a zavolal na ČSSZ. „Paní, ještě tu z Kanady nic není. Víte, oni jsou liknávi. Zkuste znova tak za 3 týdny“.

Zavolal jsem do Ottawy, zjistit, jaká je nálada tam. V Call Centre hráblí do počítáče a sdělil, že žádost sice mají, ale byla podaná v listopadu 2013 a čekací doba je nyní 9 měsíců. Neveděli nic o tom, že původní datum podání byl únor 2013 a „urychlí“ se nic nedá. S manažerem jsem mluvit nemohl. Kdo je odpovědný minister neveděli. Když viděli, že to tak nenechám, dostal jsem telefon na „Centrum stížností“ (Complaint Centre). Tam se paní opět omluvila a „někdo zavolá“. Zavolal pan Flemming, omluvil se, osobně vyřídil určení. Za týden zavolal znova. Chybí jím poslední z mých 5 stránek. Je tam potřeba můj podpis... Slíbil stránku poslat poštou, a když podepsu a pošlu zpět, tak to odesle do CR. On poslal, já podepsal, připsal žádost o to, aby mi zavolal a potvrdil odeslání. Zavolal, potvrdil. To bylo v květnu 2014.

Spolehl jsem na panu Flemminga a v červenci šel najisto „dovyrádit“ důchodek na ČSSZ. Tu písničku už jsem znal, ale zapěl znova. „Paní, ještě tu z Kanady nic není. Víte, oni jsou liknávi“. Zavolal jsem z ČR do Ottawy. „Někdo vám zavolá“.

„Já jsem v Evropě, proč nemohu zavolat tomu někomu já?“

„To nejde, někdo vám zavolá, my voláme do celého světa“. Dal jsem jim číslo mého mobilu, ale po 14 dnech se o spojení nikdo ani nepokusil.

Po návratu jsem ječel na Call Centre v Ottawě. Tam mi řekli, že jsem žádost podal v listopadu 2013 a čekací doba je nyní, doufám, že seděte, 14 měsíců! A ještě neuplynuly. Poukazoval jsem na to, že čekací doba narůstá rychleji, než plyne čas a tím pádem se nejdý nedočkám.

Dověděl jsem se, že vláda omezila počet zaměstnanců a „žádostí mají moc“. Chtěl jsem mluvit s manažerem, ministrem... Nelito. Dostal jsem jen telefon na „Oddělení spokojených zákazníků“ (Customer Satisfaction Centre).

Zavřel jsem, že spokojený zákazník nejsme a pochybuji, že nějaké mají, ale zavolám tam.

Telefonní číslo bylo totéž jako v dubnu Centrum stížností. Neuvěřitelné, ale na tom čísle si paní pamatovala můj případ.

Po Niagare omluv skutečně zařídila, že o týden později jsem obdržel dopis, který mě ujistoval, že požadované informace na ČSSZ poslány byly.

Poučení? Byrokracie vládne na obou stranách oceánu. Nutí nás občas dělat holé nesmysly. Ale jak kdosi když poznámen, jestli začnete dělat nesmysly bez toho, že se ozvete, drívěji se stanete obětí nesmyslů i vy.

Pozn.: Pokud máte veselé zkušenosť s vyřizováním nejen důchodu, napište nám svůj příbeh. □

Během let, a hlavně koncem roku, mají pesimisté vítanou příležitost vyčrlit na své mediální obecenstvo extra porci pohoršlivé minulosti směřující k alarmujícím pohromám v blízké budoucnosti, medle po silvestrovské kocovině.

Náš kamarád Mervyn tvrdí, že pesimismus a neustálé očekávání pohrom je náramně destabilizující, protože když všecko je špatné, netřeba ani hnout malíčkem, aby to bylo o fous lepší.

A Mervyn projevuje vůči kažení světa kolmou nášvost svého privátní iniciativu. Onehdy mě přizval na předvánoční sezení dobrovolsného, tedy neplaceného, komitétu pro vylepšení našeho města a bylo zájmové, či dokonce podnětné, co si půltucet horlivých mladých mužů vymyslel k předložení starostovi, včetně koncertní síně a několikerouho mimoúrovňového křížování městských silnic s železniční tratí. To bylo dobré, ba i chvályhodné, a na závěr předseda komitétu Jeff navrh, abychom šli vypít skleničku, pojist sváčinku v blízké restauraci Solid Gold, též proslulé striptýzem.

Mírný souhlas účastníků protáhl hlas Mervyna říznou otázkou: „Svliká se tam twoje manželka, Jeffe?“ - „No dovol!“, vyjekl Jeff opravdově do-

Do nového roku vstup, pesimismus je kaput

Pro ND Rosta Firla

tčený a Mervyn kontroval, aby to všichni slyšeli: „Kdyby tam tancovala naháta Jeffova žena, tak se půjdou podívat, ale na nějakou cizí nahotinu se dívat nejdú,“ a vyšel z místnosti před budovou a nasedl do auta. Zpětým zrcátkem jsem pozoroval, že všichni vysíli, nasedli do svých vozů a odjeli na opačnou stranu než je Solid Gold.

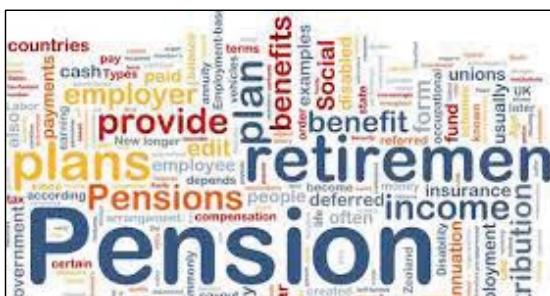
Doma jsem vyprávěl paní Firlové, jak Mervyn obrátil půltucet rozjařených mužů od striptýzu k čemusi jinému, a Eva řekla, že to vyžaduje porci osobní odvahy obrátit kroky mužů od neřesti jinam a neriskovat výprask.

Eva se jím v jistém smyslu podobá, když před měsícem odmítla nabídku přeložit webovou stránku podniku pro hazardní hry z angličtiny do češtiny; Eva je totiž účastna na lokalizaci, což je doplněk globalizace. Internacionální firmy zjistily, že ne každý umí anglicky, aby se informoval na internetu v angličtině, a velké firmy vkládají spoustu peněz do překládání textu webových stránek do národních jazyků. Obvyklý honorář za překlad je jistý počet centů za slovo; když Eva, jako renomovaná a tedy vyhledávaná překladatelka tento úkol - lokalizace hazardu do češtiny - odmítla, vyšíšl zadavatel úkolů honorář za slovo o 2 centy. Eva opět odmítla nabídku s poznámkou, že hazard jako takový principiálně odmítá a zadavatel obratem vyšíšl nabídku o 2 centy za slovo. Ale Eva s ním už více nekomunikovala - napsala, ať si najde někoho jiného.

Vyprávěl jsem to Mervynovi a ten řekl, že to vyžaduje notný kus odvahy odmítnout nabídku vysíti než je normál, aby si člověk ohlidal čisté svědomí, že nekází svět nesmyslem jako je gambling. Kdykoliv jdu kamkoliv pěšky, mám připravenou igelitku a sbírám poházené kelímky a plechovky od nápojů poházené na zemi - toto konání pro očistu malého segmentu našeho města mi dává dobrý pocit, že uklízím po lidech, a je to můj nepatrný, ale skoro každodenní příspěvek k péči o životní prostředí.

Pochopitelně tyto tři popsané drobnosti - jak se jednotlivě vzdoruje každovrství - znamenají pramálo pro zarytého pesimistu, kterému svět nezadržitelně spěje do záhuby, ale v mikroobrázku to znamená, že půltucet chlapů nešel zírat na svěléjící se anonymní chudinky, že jedna hazardní příležitost nebyla dosud přeložena do češtiny, a že moje pěší ulice není zasviněna neřadem; a navíc věřím, že víc a víc lidí udělá totéž anebo cosi podobného.

A před Silvestrem jsme dostali zprávu o infarktu našeho kamaráda z Ostravy - to jen přidávám jako potvrzení, že optimismus po šedesátcem je do Nového roku naprostě nezbytný. □

pro někoho na České správě sociálního zabezpečení (ČSSZ) vyřizoval důchod. Tam jsem se mimo jiné dověděl, že důchodiči s trvalým bydlíštem v ČR mají spoustu výhod. Nejzájimavější je asi bezplatné zdravotní pojištění a slevy v hromadné dopravě. Háček je v tom, že to trvalé bydlíšte nesmí být „v šuplíku“. Usoudil jsem, že to pro případ delší pobytu ve staré vlasti stojí za stěhování. Protože se mezi ním jedna z dcer usadila v Lipanech, dávalo smysl se „prestěhovat“ tam. Stěhování narazilo na několik komický nesmyslných byrokratických šikanování

Napsali jste nám, my Vám děkujeme

Každý rok oslavujeme Vánoce, ale sami víme, že vždycky nejsou tytéž, i když se konají ze stejného důvodu a ve stejném datu. Ale mnohdy mají jiný náboj, jiné vnitřní chvění a jinou emoci. Převládá ovšem, a to je na tom to krásné, bezmezná a všerozprostřírající pocit sounáležitosti. Člověk má dojem, že se ocítá v rozevřené náruči se všemi těmi lidickami, co se usmívají a co říkají jenom krásné řeči o lásce, porozumění a snášenlivosti.

A taková jsme dostávali do redakce i psaní od našich čtenářů. Mnozí věděli ten sváteční čas jako vhodný k obdarování a částku svého předplatného navýšili. Peníze přijdou přesně tam, kam byly určeny – potřebným, pro něž jsou noviny jedinou spojkou s česko-slovenskou komunitou, s jazykem, který se jim - zejména ve výším věku - tím více děre na mysl. Milují jej, chtějí jej slyšet, chtějí v něm čist a potkávat slova, která je provázela v jejich mládí. Konečně, čtěte s námi.

„Krásné Vánoce a úspěšný nový rok, zdraví a spokojenosť redakci a MMi srdečně přeje Jarka Krutská z Mississauga.“ Pod odstavcem paní dopsalala: „Vělmi děkuji za Vaši dobrou práci a vždy se těším na Nový domov.“ Paní Krutská, neexistují pěknější slova pro jakéhokoliv tvůrce čehokoliv, ať už jsou fotky, obrazy, ručně upletený svetr nebo noviny. Děkujeme za uznání, moc si ho važíme.

„Co je navíc, to je na inkoust“, slívu na stáří nechceme,“ piše v dovětku manželé Verňákové z San Matea v Kalifornii. Dále napsali: „Vážená a milá paní Věro, propsalas jste se, a my se pročetli, dalším ročníkem Nového

„Vážená paní šéfredaktorka a re-

domova. Poučení, pobavení s očekáváním, že najdete pod stromečkem inspiraci k další tvorivé práci a silu k pokračování v šlepéjích mnoha nejlepších editorů během naší pochutné historie. Do nového roku 2015 Vám přejeme, aby ta nutná mravenčí práce - rozhovery, články, vyběr příspěvků a zajíšťování nezbytných fondů nevyčerpaly Vaši trpělivost s námi, často nevděčnými čtenáři, kteří namísto rady raději kritizují nebo pomáhají finančně méně, než by měli, či mohli, a doufáme, že se budeme stýkat na stránkách Vašich novin i příští rok.“ Jak jinak, mili Verňákoví, zase se potkáváme a zase si vzájemně čteme, co kdo napsal. Většinou s chutí. Mezi vitané patřily i Vaše články a já věřím, že nanovo přijde ta chvíle, kdy budete mít potřebu nám něco ze své životní zkušenosti sdělit. A abych nezapomněla - děkujeme mockrát za Vaši i finanční podporu.

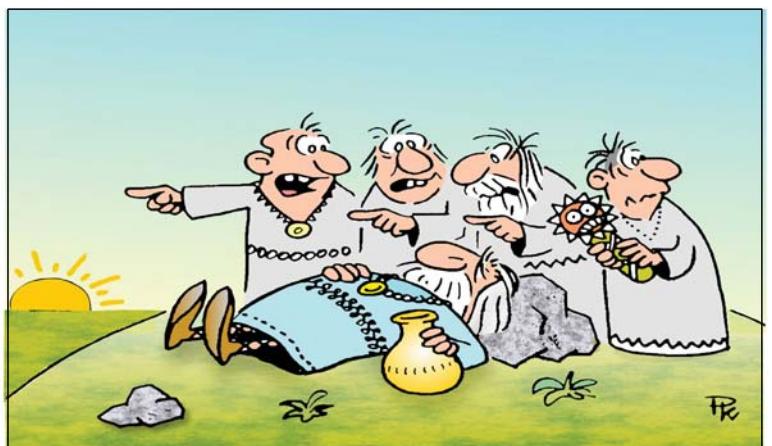
K přiloženému šeku připsal pár rádků pan Karel Janouch. Jeho střídání textu, psaného modrou a červenou propiskou na střídačku, už tady všechni známe. Ano, vypadá slavnostněji. „Tak bych zase chtěl poděkovat za vaši dobrou práci a doslané tisk. Byl za dobré a přízařivej, tak doufám, že tomu bude i v tom novém roce.“ A na závěr přidal přání všem čtenářům: „Mnoho úspěchů a hlavně pevné zdraví po celej ten rok... Váš čtenář z Montrealu.“ Pane Janouchu, mockrát děkujeme i za čtenáře za milá slova. Jsem přesvědčena, že víte, že naši snažou se vždycky připravit noviny takové, aby si v nich našel každý čtenář něco pro sebe. Vy také, a možná by bylo dobré, abychom věděli, co vlastně chcete číst, napište nám o tom.

„Vážená paní šéfredaktorka a re-

dakční rado, přeji požehnané Vánoce a úspěšný nový rok. Děkuji za zajímavé čtení a prosím, pokračujte v zajímavé práci.“ obraci se na nás v krásném přání paní Milada Toffler z manitobského Peterfieldu. Také Vám, paní Miládko, mockrát děkujeme za povzbudivá slova. Cítíme za-

je ocenění, ale musím uvést, že bez oboustranné spolupráce by výsledek nebyl tak viditelný. Také mockrát děkuji a přeji i jménem čtenářů našemu mecenášovi rychlé uzdravení.

„Milá paní Věro, prála bych Vám nějaký přijemný odpočinek ve vánočním období, pracujete opravdu hodně a já Vás obdivuju, jak pěkně to děláte. Do nového roku Vám přeji dobré zdraví, lásku, štěstí a úspěchy. Také jsem napsala v životě pár článků a přeložila jednu knížku, ale latentovaná na to moc nejsem, a hlav-

Staršinové přemlouvají praotce Čecha aby šel ještě o kousek dál.

destučinění, když náš dlouhodobý čtenář nachází ve svém tisku něco zajímavého. Můžeme Vás jenom ujistit, že naše snaha tvorit dále čitý tisk nás ani v tomto roce neopustí. Také Vám zdravíčko a rok mnoha radostí a dobrého zdraví.

Ve svátečním přání od paní Boženy Kralovicové jsme našli nejen šek na další rok, ale také povzbuzení: „... do nového roku všem zaměstnancům Nového domova přeje hlavně dobré zdraví čtenářka už 45 roků. Díky za dobré čtení...“ Váše poděkování rádi opětujeme a zrovna tak i Vám přejeme zejména dobré zdraví s přání, abyste nás četla ještě nějaký ten čas a radostí.

Pan Rudolf Maštalý z Hope, BC, s rodinou poprál do nového roku všechno nejlepší a zdůraznil, že především zdraví. „Děkuji za vaši práci pro naši krajskou komunitu, upřímně oceňuji úroveň Vašich novin...,“ pane Maštalý, zdraví je opravdu to nejdůležitější a s ním pak přijde všechno ostatní. Zdravá a veselá mysl nám dovoluje pracovat tak, jak to naši čtenáři potřebují – noviny vycházejí v pravidelných termínech bez zpoždění, vyběr provádime velice obezřetně, i když někdy i s výčitkami autorů článků, kteří se nedočkali otištění v době, kdy si to představovali... je někdy téžké rozhodnout co a proč teď a co otištou později a co bohužel musí zůstat v obálce... myslím, že to rozhodování je tím nejtěžším krokem při zařazování materiálu do novin. Ale rozchodejte se naše čtenáři. A děkujeme, pane Maštalý, za Vaši podporu.

Stejskal z ČR, autor, jehož úvodník s chutí čteme v každém čísle našich novin. Nesmírně si jeho práce vážíme. A oceňujeme zejména skutečnost, že tak čini naprostě nezíštně, z čiré - fěkenné - sympatie vůči imigrantům a zemi, kterou si vybrali za svoji druhou vlast, což potvrzuje závěrečními slovy: „Děkuji za přiležitost být s vámi a těším se na spolupráci v příštích 12 měsících. Upřímně a v útě...“ My také, pane Stejskale, první krok jste již dnešním číslem udělal, necht' jsou šťastné i ty další. Jsme upřímně rádi, že Vás můžeme na našich stránkách publikovat.

Středoškolský profesor PhDr. Josef Krámer 40 let učil na odborných školách v Rychnov nad Kněžnou, kde i bydlí. Vykonal pro město spoustu nevidaných práce a náhoda

na každé stránce. A také se mi libí Vaše osobní postoje ve sloupku, volba některých literárních ukázek, prostě opravdu to podlou mě pěkně umíte. Čest Vaši práci, myslím, že ji děláte ráda. S pozdravy Jana Maingotova-Elederova.“ Děkuji mockrát za povzbudivá slova, paní Jano, nemám, co bych dodala. Snad jen, že díky našim mnoha kvalitním a věrným autorem nachází čtenáři zhruba námitku i zpracování. Vaše slova tedy nepatří jenom mně, ale zejména jím. Jsou úžasné. A všechnu tu práci dělájí ji pro jediné slůvko: děkujeme. Lze si přát, aby symbióza čtenář a autor žila nadále ve shodě a vzájemné útě.

„Krásný pozdrav! A všechno nejlepší a dík za veškerou tu práci, co děláš. Tvá Erica,“ připojila trvale aktivní a nestárnoucí paní Erica Vleznerová. Děkuji, milá Erica, věřím, že se nám dále podaří noviny tvorit co se spokojnosti našich čtenářů. Tobě také šťastný nový rok a drž se, pro mnohé jsi nepostradatelnou životní inspirací.

George Formandl svým rozevlátým písmem i za svou ženu Rosemarie napsal: „Vážení přátelé, držíme Vám i sobě palce, abyste moudře propili současnými problémy a drželi loďku Nového domova ještě dluho na dobré plavbě pro nás všechny!“ Jak jinak, mili manželé z ontarijského Dundasu, snaží se nejen redakce, ale i fidejelská rada MMi. Všichni si uvědomujeme, že Nový domov je v současné době jediná existující spojka mezi rodáky z Čech, Moravy a Slovenska roz- ➤

„Milá paní Kohoutová, máte pravdu, dluho jsem se Vám neozval. Výmluvu nemám, leda lenost. Rozhodně bych byl rád, kdybyste mě ze seznamu nevyškrtila. Zrovna jsem Nepilův fejeton z posledního čísla ND rozesílal přátelům, aby věděli, jak se chovat, když dostanou dárek. Přejí Vám v novém roce všechno nejlepší, dobré nervy při výrobě dalšího ročníku a srdečně Vás z Frankfurta zdraví,“ napsal úžasný autor nesčetného počtu zejména karikatur Pavel Taussig, žijící ve Frankfurtu nad Mohanem. A pro radost nám poslal svoji kresbu, kterou reaguje na šťavnaté vyjadřování prezidenta ČR Miloše Zemana, o kterém jsme naše čtenáře nedávno také informovali. Díky, pane Taussigu, máme rádi Vaše postřehy, těšíme se, že nás obdarujete častěji. □ .

trouzených po celé šíře kanadské zemi. Díky za Vaše "palce".

"Milá paní Kohoutová, děkujeme za Vaši práci v Novém domově, obnovujeme předplatné..." Děkujeme za důvěru milí Hanku a Miloslave Scholzovi z Belleville, takové předplatitele potřebujeme. Nečekaj na štítek s nálepku nebo datum ve tisku políčku na adresce... protože jím je jasné, že každé noviny potřebují pravidelný příspis financí, aby mohly být vydávány, na sebe si prostě nevyděláj. Tím méně komunitní tisk. A my se zase na oplátku můžeme držet toho našeho řemeslného kopyta mnohem pevněji.

"Milá paní redaktorko!" oslovenuje paní Boženou, shodou okolností stejněho příjmení, žijící v Langley, BC. Do nového roku přeje hojnost zdraví a úspěchů v práci a mnohokrát děkuje za zasílaný Nový domov... Rukopis prozrazuje pokročilý věk, ale písmenka netancují, naopak stojí ještě pevně v rádu. Moc mě těší, že můžeme být v kontaktu přes nás Nový domov, který překročil 65. rok svého života. Držte se.

"Nemám tušení, do kdy mám zaplatit Nový domov, ale posílám předplatné, protože do příštího března budu v Čechách, ale noviny mi zde schovají..." čtěme lehounký rukopis paní Marie Dufrey z ontarijského Guelphu, zřejmě zrovna tak paní v letech. Tak trochu mi připomíná kdysi lehounký tah ruky mojí maminky. Potěšila jste mě, paní Durfrey, i já se budu snažit připravit pro Vás čtení zase k Vaši potěše. Vraťte se z domoviny ve zdraví domů.

"Děláte velmi dobrou práci, přikládám šek na podporu ND," napsala paní Heidi Rohelová z Toronta. Je krásné, že tato paní jistě již v letech ještě bytosně sdílí potřeby Masarykovy ústavy, ačkoliv bych si nezdvořila ohadnout věk. POdle rukopisu určitě vysoký. Moc si toho vážíme. Přejeme Vám hlavně dobré zdraví. Díky.

"S přáním krásných Vánoc a do roku 2015 přehrál zdraví, energie, spokojenosť, krásy a hlavně lásky přikládám předplatné na to, abych se mohl další rok radovat z Tvých překrásného Nového domova, z hloubky srdce..." podepsán Josef. Takhle srdnatě piše pouze jediný Josef - prof. Skála z Vancouveru. Legenda tamější komunity nejen jako lékař ověncený oceněními nejvyšší úrovně, ale zejména jako zakladatel Divadla Za rohem, kterého byl po dlouhá léta režisérem, hercem, dramaturgem. Dnes mnozí pamětníci vzpomínají s láskou a nostalgií. Nechal jsi tam, Peplíčku, kus svého naplněného života. Děkuji za Tvoji vřelost, a protože jsi sám tvůrce krásných věcí, věš jak je to těžké i krásné zároveň. Také Tobě především hodně zdraví.

"Milá paní Věro, předplatné mi vyprší až v únoru, ale rádej posílám peníze na jeho obnovu už teď. Doufám, že se vám tím nekomplikuje účetnictví," napsala paní Hana M. Davidová z Caracasu ve Venezuele. Určitě se nic nekomplikuje, jenom posunete datum, peníze vložíme do banky a v

klidu budete moci číst své oblíbené noviny. Ušetříte nám čas s vyhledáváním dat těch, co neměli čas nebo zapomněli nebo z jakéhokoliv důvodu nevložili šek do obálky... děkujeme za vstřícnost, krásný nový rok.

"Vážená redakce ND, velice oblíbeného a vždy netrpělivě očekávaného 14denního počteníčka. Vždy, když ho vložím ze schránky na dopisy, mám opravdu hned prima náladu na celý den! Všem v redakci... a též všem, kteří píší do ND tak zajímavé, pokrovou, poučné i žertovné, přejí zdar a hodně dobré nálad a hlavně zdravíčka... vděčná čtenářka Květa Voňavková." Paní žije v Calgary, AB, a v jejím dopise je spousta optimismu, a docela nakažlivého, až se člověku zdá, že vydávat tříčídeník o 16 stranách je vlastně malo. Nicméně, děkujeme za tu radost, která z rádků číší. Toho vážného si ještě užijeme dost. Jste opravdový doping snad pro každého. Přejí, aby Vám to vydřelo.

Dopis paní Miloslavy Kalašové z Burlingtonu zprvu dří sira na úlety prof. Ulče ohledně jeho kritiky amerického prezidenta B. Obamu. Ze prý "kdyby v tom bylo alespoň trochu humoru jako v článcích Rosti Firly, byl by i ten Obama stravitelejší..." Posílám šek na noviny, mám je ráda, je tam vždycky zajímavé čtení. Tak to jsem Vám chtěla napsat...", čtěme spontánní dopis paní Kalašové. Inu, ne každý jsme obdarovaní humorem. Humor, to je zvláštní koření, a pokud ho člověk nemá takříkajíc pod kůží, těžko ho ze sebe vydoluje. Pan prof. Ulč je vždyž člověk a tak to, co píše, také tak myslí. Je poctivého založení, na nic si nehraje, vidi věci s přehledem a zasvěceně... to bychom u něho měli určitě ocenit. Jsou čtenáři, kteří začínají číst ND právě od autora Ulče... nu což, i tady platí, že proti gustu žádný dišputát. Děkujeme za otevřenosť, která nám pomůže rozehodovat se při vybíráni příspěvků do novin. A pan Ulč má jako i další množí rejstřík opravdu široký. Úspěšný rok i Vám, paní Kalašová, a ještě jednou díky za otevřenosť.

Nu a mezi dalšími byli mimo jiné také manželé Eva a Done Rakovsky z Burlingtonu, manželé Ema a Dalibor Košackých z Montréalu, další pár Josef a Dagmar Lapesová z Edmontonu, AB, Anthony Jareš z Mississauga -ano, vzhůru do lepších zítřků, paní Ivana Runza z St. Thomas, ON, pan Jaroslav Šimůnek z Londuru - doufám, že Vám už pošta donáší noviny v pořáku domů, paní Jana Michálková z Montrealu, která má ve Scarborough jmenovky, prof. Rudolf Jiříček z ČR - náš dlouholetý a také oblíbený autor, tradičně publikující a čtenáři větší autorská dvojice manželé Eva a Rosta Firly ze Sudbury, paní Libuše Živny - moc děkuji za posílání novin a pozdravuj, posílám předplatné, dále paní Zdenka Malis z Mississauga, paní Hana Pelnářová - všem v MMI krásné Vánoce a šťastný nový rok, nepočítejte už ty, kteří zvolily emailovou formu poděkování. A také si na nás vzpomněla premiérka Ontaria paní Kathleen Wynne a poslala přání všechno nejlepšího.

A ještě jeden příběh. Konečně, příběhy, a zejména se šťastným koncem,

k vánoční náladě přímo patří. Cituje: "Paní Věro, želám Vám v novom roku veľa šťastia, zdravia a pohody," napsala paní Věra Holíčková ze Slovenska. A s tímto přáním přišel i přábeh dvou lidí, jak jsem jej neznařala: Paní Věro, dakujujem tiež za priateľstvo v novom roku. Posielam Vám moju fotku s priateľom a napišem, ako som sa s Vami stretla.

Bola som so svojou dcérou, ktorá žije v Toronte a mojom malým vnúčikom Julianom vo Vašej kanclérii v apríli 2012. A Vy ste bola ochotná a posielala mi noviny, po ktorých budem v Kanade. Stražila som totiž vnúčika, pretože moja dcéra študovala. Obdivovala som Vašu skvelú novinársku prácu a bola som vďačná za české informácie. Anglicky som nevedela a priateľia - ženy na materskej, alebo babičky popr. nany, čo strážili deti, boli Polky, Ukrajinky, Rusky, Albánky, Filipínky a malo sme sa vedeli dohovoriť. Dcéra sa so mnou bavila minimálne, zatvoriť som tiež anglicky nerozumela. Vtedy som sa spoznala s manželmi Ječmenovými a tiež s paní, ktorá pracovala v knižnici. Ak budete tak dobrá, odkážte im prosím môj pozdrav.

Dňa 23. júna 2012 ste robili československý deň a my sme sa tam príšli s dcérou, zatvoriť som tiež anglicky pozrieli. Tam som sa zoznámila s mojim príteľom, ktorý žil v Kanade od roku 1986 a je z Moravy. Pretože som mala na starosť vnúčika 10-11 hodín denne (starala som sa o neho od februára 2011 do mája 2013 vrátane sobot a nedelí), mala som na priateľa veľmi malo času. Dcera skončila v Toronte školu, vnúčik začal chodiť do školy - v máji 2013 - a ja som sa vrátila na Slovensko.

Priateľ príšiel za mnou v júni 2014 a odvtedy žijeme tu, na Slovensku. Obaja sme dôchodcovia, tak si vážime svoj čas, ktorý nám zostáva a cestujeme, pokiaľ nám to zdravie a finančne dovolujú. Ja inak pochádzam zo Zlína, ale tu, v Partizánskom žijem 40 rokov, tak písem a hovorím slovensky. Rada si na Vás a Masaryktown spominám, pretože ste bola veľmi milá a ochotná mi posielat noviny a tiež, že som sa zoznámila s mojim partnerom práve u vás. Želám Vám len to najlepšie v živote.

S pozdravom Věra Holíčková (foto je z Marseille, kde sme boli v júli 2014)."

Tak vidíte, i na Masaryktownu se dějí příjemně zázraky, které ovlivní životaběh na mnoho let. Tož přejme naši dvojici a ostatním podobným jenom to krásné a příjemné.

Všem (i těm nejmenovaným), kteří nás obdarovali svými práními a finančními dary, srdečně děkujeme a v započátku roce přejeme dobré zdraví a optimismus. Zrovna takový, jakým oplývá nám vězněný prof. Pavel Kantorek, který poslal pozdravení ve formátu jemu vlastním - kresleném. Takže, šťastný a veselý... a napište. Za Vaši přízeň děkuje

Vaše editorka Věra Kohoutová

Od r. 1992 sa každoročne udružuje v Letohrade českým a slovenským spisovateľom medzinárodná Cena Egona Ervína Kischa za významné dielo literatúry faktov. Tohto roku MEDZINÁRODNÉ ČESTNÉ UZNANIE E. E. KISCHA bolo udelené Tiborovi Ferkovi za knihu DIVADELNÉ LETOPISY MESTA CASSA, CASCHAU, KASSA, KOŠICE (1557-1945) v súvislostiach dejín. Vydatelstvo EQUILIBRIA sa o publikácii zmieňuje, že sa stačila kroniku pohybom v dejinách kultúry mesta, pritom od stredoveku rekonštruuje jej pôsobenie aj v kultúrnych centrach za hranicami Rakúsko-Uhorska. Súčasne archívuje v pamäti mesta jeho významnú multikultúrnu minulosť. Autor súčasne s divadelným životom zaznamenal aktuálne dejinné udalosti v medzinárodnom kontexte. Dejiny divadla a divadelného života sú v publikácii komponované do piatich chronologických časti. Každý kalendárny segment uvádzá autor pôvodnou historickou štúdiou. Úvodná kapitola informuje o začiatkoch divadelných prejavov v nemeckom jazyku, nasledujúca sa sústreďuje na maďarsk-

MEDZINÁRODNÉ A DOMÁCE OCENENIE HISTORICKEJ MONOGRAFIE TIBORA FERKA

Pro ND Mária Chrapa

ské divadlo v prerušovaných cykloch, keď do roku 1836 v meste hrali len nemecké divadelné spoločnosti alebo sa striedali s maďarskými. Sto rokov maďarského divadla trvalo do r. 1918. V rokoch 1919-1938 sa vystriedali v mestskom divadle spoločnosti troch národných divadelných kultúr. V priamom kontakte s vyše sto ročnou tradíciou profesionálneho českého divadla sa začalo formovať slovenské profesionálne divadlo.

V Literárných novinách sa k publikácii vyjadril Anton Kret v článku Košické divadelné súvislosti z ktorého vyberáme: Dramaturg a publicista Tibor Ferko sa splietol s minulotou divadla v Košiciach a prevrátil sa až ku kronike mesta. Kozmopolitný charakter mesta sa výrazne vtesnal do verejného a spoločenského života obyvateľstva, kultúry a teda aj divadla Košic, no aj do povodom autora práce, ktorý je od narodenia viacjazyčný - skrz reč, ktorou hovorí - slovenský a čo do vzdelenia až česky, keďže jeho alma mater je "v Praze." A ešte - zaujatosť Tibora Ferka divadlom, zvedavosť a "zápisničarska" dôslednosť vystavili knižičku dokonala certifikát a dodali jej imidž veľkej a vážnej práce... Historické dielo ozýva Ferkovými publicistickými a divadelno-kritickými postrehmi, preto zaujme i nehistorika... S Ferkovou knižkou vitané nový závan skúmania divadla ako fenoménu nielen lokálneho a zakotheného čase, ale aj ako čohosi, čo je trochu nad štátom, regiónom, i národom. Lebo komuniká-

cia divadlam je aj letom nad kukučím svetom a nerada sa viaže na priestorové a časové dimenzie. A košické divadelníctvo je ešte väčšimi naddimenované ako pražské alebo bratislavské, lebo je okrem iného zdravo, ale až privelmi "košické..." Teatralógovi, publicistovi, novinárovi Tiborovi Ferkovi (1932) za historickú publikáciu sa dostalo uznania i v rodnom meste – CENA PRIMÁTORA MESTA KOŠICE, 2014. Ako sa sám autor priznáva: "intentenzívne som na knihe pracoval päť rokov, no predtým som dve destročia v rôznych inštitúciach doma a v zahraničí zberal materiál..." Bez archívov by to nešlo a to nielen tu, ale aj v Szécsényho knižnici, Budapešti, v knižnici v Miskolci, v Slovenskej národnej knižnici v Martine, v Divadelnom ústave, no a v Košiciach som využil na štúdium všetko, čo bolo potrebné..." "Ako odborníci hodnotia monografiu? Jedinečná kniha o divadle a meste. Divadelné letopisy mesta Cassa, Caschau, Kassa, Košice (1557-1945) v súvislostach dejín, má 870 strán, vydavateľstvo EQUILIBRIA Košice, 2013. Zakúpiť sa môže v knihkupectvách - Panta Rhei a Artfórum."

JEŠTĚ K DOBĚ PŘEVÁNOČNÍ

Možná si mnozí oddechli, že je ten shon za nimi, možná se jiní těší, až zase bude tady. Listopad a prosinec znamenal pro mnohé opravdový převánoční maraton – divadelní představení Nového divadla, oslava slovutných devadesátin kmety komunity Pepička Čermáka, Nocturna Milše Krajného... Převánoční čas v torontské komunitě byl doslova bláznivý. Jedna akce doháněla druhou.

Šířnu vánocem vonících aktivit zahájil jako obvykle v neděli 23. 11. Sokol Toronto svým bazarem, kde během čtyř hodin bylo všechno skoupeno a kuchyně zase zářila čistotou. V sále se děti radovaly z dárčeků od Mikuláše, který pravidelně všechno to nakupování, ochutnávání a povídání u stolů uzavírá svým příchodem. A dětem začíná ráj na zemi - sladkosti, čokoládky, vybalování hraček a hraček, dovádění s kamarády. Dospělí si zatancovali na své Mikulášské v sobotu o týden později - obě akce se konaly v sále sv. Václava.

I tentokrát bylo plno a v sále vládla dobrá nálada a starosousedská soudržnost.

Převánočním bazarem s prodejem domácích klobás, uzeného bůčku, slaninky, jitříček a vánocních dobrout a kosmetiky se dobrovolníci a členové famosty sv. Pavla do povědomí komunit zapsali už dávno.

Na výrobu se kupuje maso výborné kvality, na uzení klobás se používá dřevo stromů, které nebyly chemicky ošetřovány, a prášková paprika z nejlepších zdrojů. Chce to desítky dobrovolných hodin po večerech, aby se do kasičky famosti nějaké penízky přikutály. A nikdo svého času a práce nelituje - jde téměř striktně o ruční výrobu. Ani kuchařky, které v ten den, tentokrát v sobotu 29.11., začínaly pracovat již od božičkového rána, aby stačily navařit a upéct zabijačkové pochoutky, uvářit vynikající gulás a usmažit tradiční sladké dobrouty ke kávicičce. A že to všem chutná, o tom svědčí také fakt, že i přísní dietáři, kteří v průběhu roku dodržují určité zákazy ohledně "zdravých jídel", si tady jednoduše povolí všechno s rukou mávnutím... však jednou v roce!

Také Masarykův institut si drží palce nad tradičními akcemi, jako je pro děti Mikulášská nadílka - v sobotu 6.12. (s vynikajicími herci: v roli Mikuláše Josef Roušal, Čerta Vladimír Carda a Andělky půvabná Klárika Peichlová), převánoční bazar - v neděli 14.12. (podobný uspořádal také restaurant The Golden Pheasant v Mississauze) a pro členy a přátele institutu oblíbenou Vánoční večeři - v pátek 19.12. Všechno to konání se odehrálo v domácím restaurantu Prague na Masaryktownu za přičinění dobrovolníků, nepočítáme-li zájemce o stánkový prodej, jako kupř. ovčího sýra, domácího medu, dřevěných hraček, DVD s českými filmy, vybraných uzených výrobků, české bížuterie, z Česka dovezených potravinových a kosmetických výrobků, rukodělných výtvarních produktů místních umělců včetně domácího vánocního pečiva... a také tady prodej skončil během několika hodin. U stolů v pozdním odpoledni posedávali hosté, aby si ještě užili výborné kuchyně, českého piva a usměvavé obsluhy.

Program na slavnostní páteční večeři sestavila paní Iva Ječmenová z domácích zdrojů, technicky zabezpečil pan František Ječmen, ředitel MMI. Oba manželé se po padesáti letech soužiti skvěle doplňují a oba se výsostně angažovali ve všech těchto aktivitách ústavu (dík za práci alespoň kytkou rudých růží paní Ivě naprostě náleží).

A tak jsme tam slyšeli písni nadaných sestřiček Elinky, Barunky a Jullinky Fryntových (v pořadí na foto), recitaci jejich brásky Toma, hru na piano Jacqueline Palíkové, její tatiček George nám přečetl humoristou povídání Parents Night Before Christmas v angličtině, tap dance - stepování předvedla talentovaná (také so-

kolka) Jenna Syptak, vnučka na ni hrdých Jindříšky a Ivo Sypátkových. Stejně milým překvapením byl Masarykpark Band pod vedením Eda Forda. Vlastní zpěv doprovázeli senioři na piano, kytaru i foukací harmoniku a podařilo se jim rozepřívat celý sál. Přirozeně se jejich repertoár týkal vánocní tématiky. Přítomní rozdali svoje zpěvníky, aby se nikdo nevymluval, ze nezná slova. Svůj osobitý humor podtrhli blikajícími červenými "nosy a dollarstorovým" textilním sobím parožím, čímž tak přispěli k uvolněné náladě a všeobecnému veselí. A vedli si báječně.

Včer vyvrcholil napětím při losování tomboly. Ceny byly tentokrát uložené v dárkových koších - ukrytáv

dobrotu, kterým žádný mlsoun nedodal. Děkujeme neznámému dárci. V závěru večera si pak všichni společně zapívali ze zpěvníku za doprovodu pianisty Milana Bučila, který profesionálně rutinně doprovázel celý večerní program.

Chce se říci amen. Všechno skončilo, převánoční běh dopadl na výborou, účastníci si zopakovali čestinu/slovenství, poohlédli se po někdejších sousedech, které zase neuviděli celý rok, zapívali si písničky, které jim připomněli jejich bezstarostné dětství v zápecí v tatínka a maminky.

A o tom to všechno konání je. Také proto se budeme těšit na to příští...

Text a foto Věra Kohoutová

**FARNOST SV. VÁCLAVA
V TORONTE VÁS ZVE NA**

SPOLEČENSKÝ PLES

sobota 14. února 2015

K poslechu a tanci bude hrát "Soundscape Music" Míra Letka

Vstupné včetně večeře \$35.00, studenti \$ 20.00.

Vstupenky se prodávají po bohoslužbě v neděli a nebo telefonicky: 905-838-5269 (paní Hana Jurášková).

Hala bude otevřena v 18.00 hod. Večeře se podává v 19.00 hod.

Mše svatá s nedělní platností v 18.00 hod.

NATASHA NOVOTNY: A Journey of a Bouncing Czech

In our "New Homeland" newspaper we have often published examples of writers from the Czech and Slovak communities in Canada. This time, in our hands is a book full of both serious issues happening to our heroine after the Soviet occupation of Czechoslovakia, as well as humorous events after her emigration to the West.

The writer is a Torontonian, Ms. Natasha Novotny.

A story of a Czech girl who finds herself after the Soviet occupation of Czechoslovakia in London, her subsequent departure for Canada, her adventures, travels and survival in the world

of retail, her sicknesses, triumphs and setbacks she handles and retains with her drive and a sense of humor. Part memoir, part history lesson and the enjoyment of the story of the woman who lived it.

Who is Natasha Novotny? She born in Prague, Czechoslovakia 1947, came to London, England in fall of fall 1968 as a political refugee. In 1973 left for Vancouver, Canada, to get married. She lived there till 1977, moved to Toronto, where she lived with a 1 year interruption in Edmonton till present. Currently free-lancing as a fashion-travel consultant. We are offering to our readers a review of one of the readers of the

book from the website which offers the purchase of the book:

What is saying in review reader Karen E Jones on Aug. 25, 2010:

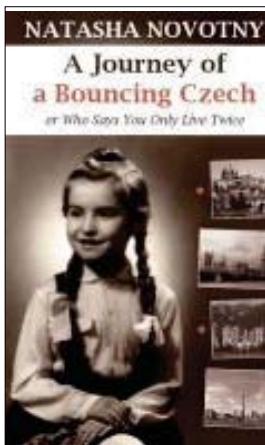
"Natasha's story will resonate with many people. Her life has been shaped in the context of multiple key events and periods in the world (World War II and the Holocaust, the rise of communism in Eastern Europe, Czechoslovakia in 1968), personal challenges (immigration to the West, separation from family, illness) and triumphs (health, career and relationships). Her story therefore has elements that readers will both identify with and

learn from, and yet is of course entirely unique. As a second generation (half) Czech I learned a lot about my own family's journey in addition to learning more about my friend. Natasha tells her story with honesty, intelligence, articulateness and wit and it was wonderful to discover that her great gift for storytelling in person translates so well to the written word. This is a gem of a book that I highly recommend."

With the approval of the author, we are bringing to you a sample of the book, which you can order for a symbolic USD 6.99 at <http://www.smashwords.com/books/view/21415>.

to make it available to every factory worker. Therefore I had been lucky since my very early childhood to visit every theatre, ballet or concert performance available, mostly with my mother, sometimes with my grandparents and often with my school.

In Central Europe, regardless of the political system of that era,

we always dressed up for just about anything. I had beautiful clothes, made periodically by various seamstresses in the area. There was not much to buy in the shops after the war and it was also unthinkable even for less fortunate people to wear something off the rack.

Furthermore, I had attended, again as most generations before me, three years of ballroom dance classes and for those my mother arranged to have several ball gowns made for me. It seemed totally necessary to us to have a couple of them packed into my luggage together with a couple of chic business suits and a couple of little dresses (should I be meeting the queen, perhaps.). No casual clothes of any sort, after all - I was going to London and for that I needed all my finery.

So, here I sat, in a pale blue mid-calf Swiss lace gown in the loge, totally shocked and surprised watching the British youth below lying about on blankets wearing whatever must have fallen out of their closets. I did not understand the word "prom", or promenade meant this was a casual occasion for the Brits.

I had already felt many glances upon me, mostly from elderly Jewish ladies who turned out to be acquaintances of my aunt and uncle's. I was still wallowing in my blessed ignorance. Then the old ladies came over to hug me and they appeared to have been crying over me. All I could get from it was that I was a poor homeless child with no country to go back to. The realization that I already knew this but had chosen to ignore it that very morning suddenly hit me like a ton of bricks. Here I was standing like a pale blue fairy princess without a castle to go back to. Was that really true?

My mind rushed back to the night of

► 11

I have 49 photo albums, some small ones, some medium size, most of them huge tomes, which used to fit several vacations plus a couple of birthdays. Even with the digital photography available now, I still sit in Blacks Cameras after every vacation and spend hundreds of dollars to have prints made – that is for the event of my retirement when I will, as my mother used to, go through them one by one and reminisce.

Occasionally my friends want to peruse these and I am more than happy to oblige. The other day, a relatively new acquaintance of mine remarked how happy and smiling I always looked and

what an enchanting life I must have had. Well, she was right in a way, since pretty well most of our photographs were taken at Christmas parties, lighting birthday candles, hugging friends, or casually leaning over the railing of a cruise ship in a bikini with blue water or palm trees in the background. And this is truly how I would prefer to remember my life, in blissful forgetfulness of other realities.

We came across a particular picture of me, which struck my friends' curiosity. I am sitting at a fountain in front of Buckingham Palace in London. I am 21 years-old, wearing, totally in-

appropriately, a pale blue brocade skirt suit and white high-heeled shoes. It is 10 a.m. and I am about to witness the changing of the guard. At this precise point I was a happy young woman who had arrived four days prior from Prague to spend the next 14 days with her Uncle Walter and Auntie Rosie.

The date was August 21st 1968. That day my life changed forever. That morning I was sitting in their spacious kitchen in a huge apartment so much more luxurious than the one I shared with my grandparents and my mother in Prague. The TV was on, broadcasting the BBC news. This did

not particularly interest me since my knowledge of English consisted of a few basic sentences. I always loved languages, but because my mother taught English and German as a second job, the last person who wanted to learn anything from her was this bratty kid.

I took French in high school; Russian was compulsory anyway and German I already knew from home from my grandparents. This way, I thought in the infinite wisdom of youth, my mother wouldn't be able to check on my homework and criticize my possible errors, as a typical teacher would. I was wrong – my mother, as usual, was way ahead of me and started to take French lessons to keep up with me.

At this point, my "Uncle Walter" (the expression uncle and aunt is used in many European countries for elderly acquaintances not related to the family, it just makes everything a little easier than calling them Mr. and Mrs. So and so) walked in excitedly. He had been listening to the news in another room and came in to tell me that Czechoslovakia had been occupied by the Soviet Army. Being a typical product of a socialist system and brainwashed for all 12 years of my schooling, I answered with cool assurance that these were the manoeuvres of the Warsaw pact, that we have these friendly armies of our sister states in our territory every summer about this time. He just shrugged his shoulders and walked out.

That same evening, my uncle and aunt took me to a prom concert at Royal Albert Hall to hear David and Igor Oistrach play. That alone would have made for one of life's unique experiences. We were seated in the loge – of course I had no notion how expensive this was. One of the few advantages of living in a socialist state was that culture was extremely inexpensive in order

CHEERS to MASARYK MEMORIAL INSTITUTE !

CZECH and SLOVAK family & friends

The Syptak family is wishing you the best for a New Year of Opportunity 2015

SENÁTOR LEBEDA ZA ČSSD: Islám přináší krutosti, vraždění i znásilňování a pohltí Evropu. Čekáme na podříznutí jako hloupé ovce...

Senátor za ČSSD Pavel Lebeda říká, že podstatou samotného islámu jako takového jsou krutosti, vraždění a znásilňování. Pohlcení Evropy islámem je podle něho nezvratným faktem.

My bychom měli být na pozoru před volným pohybem osob a imigrací, aby nás nepostihl osud západoevropských států. Zdegenerovaná euroamerická civilizace podle něho jako hloupá ovce čeká na svoje podřízení. Jako americký novinář Foley.

Jak se díváte na fenomén takzvaného multikulturalismu a masové imigrace do Evropy? Nemůže to být pro Evropu hrozba v tom smyslu, že příjde o svůj civilizační, kulturní či společensko-právní a politický charakter?

Sebevražedná pseudohumanistická ideologie multikulturalismu se ukázala jako falešná karta, kterou už nehrájí ani fundamentalističtí lidkoprávníci. To je smutná záležitost mnohých velkých zemí, které měly donedávna otevřené dveře imigraci. Nyní toho trpce litují. Francouzi, kteří opouštěli Alžír a další kolonie, řekli obyvatelům kolonii: „Vý jste Francouzi“, a tak tam tedy nyní mají miliony „Francouzů“, kteří vyznávají islám a jsou kulturně někde jinde. Pět milionů muslimů je v Německu. Historie nás poučila, že všechny ty velkopevné staré civilizace padly a staly se obětí různých barbarů typu Hunů, Tatarů, Mongolů, Osmanů, Arabů a různých primitivních kmenů. Evropa to nyní hrozí také.

Ano...?

V Radě Evropy jsme vyzýváni, aby chom přijímali imigranti a aby chom jiní zajistili právní a zdravotní služby, bydlení, otevřeli trh práce a bühví co ještě. Loni jen přes Středozemní moře připlynulo přes 40 tisíc ilegální - většinou ekonomických, letos jen za půl roku je to přes 60 tisíc. Ale kde je ta hranice? Až jich budou stáříce, miliony? Všichni chtějí za lepším. Když se sem dostane jeden, tak za ním jde celá rodina. Jak říkal kolega exposlanec Chaloupka, jde za celou celou rodinu, celé „pueblo“. I když, co tam pasou, si vezmou s sebou do Německa nebo do Francie. Byl bych rád, aby moje děti, a aspoň i vnoučata, ještě žily v Evropě, která je Evropou. Islamizace Evropy je rychle a nemilosrdně progredující nevratný děj a začíná nabírat poměrně agresivní formu. Belgický islamista řekl, že komu se nelíbí islám, ať se z Belgie odstěhuje.

Anglický delegát v Radě Evropy mluvil o tom, jak se máme o ty imigranty starat, že mají svá práva a my jím máme zajistit všeobecnou péči, a když se nějaký nelegální imigrant při přeplouvání Středozemního moře náhodou utopí, tak že máme hnát Evropu k zodpovědnosti a sypat si polpel na hlavu...

Samozřejmě že je tragédie, když se někdo utopí, ale jsou to ilegální ekonomičtí imigranti, o kterých vůbec nevíme. Proč bychom si měli celé po-

pelářské auto vysypat na hlavu kvůli tomu, že se jich stovky nacpou na nějpráv, plavou přes moře a potopí se? Ledaže bychom si pro ně kvůli jejich bezpečnosti rovnou jezdili. Převaděčství je výhodný byznys a mnohdy to dělají třeba i rybáři, kteří, když je policie kontroluje, tak tvrdí, že zahránili trosečníky a ještě za to požadují odměnu. Zejména Itálie se s tím potyká. Je smutné, že bylo přijato opatření, že když bude nějaká země zahlcena migranty, tak je možno je v rámci Evropské unie redistribuovat

další desetitisíce lidí, další v kontejnerech, kamionech přes zelenou hranici Turecka s Bulharskem a Řeckem.

Plus započítejme jejich větší porodnost...

Ta jejich porodnost je něco podobného jako u jedné populace u nás. Ta porodnost je obrovská a přečísli nás. Problematiku imigrace jsme projednávali na zahraničním výboru a s uspořejením jsem zjistil, že naše Ministerstvo vnitra má v tomto směru velice střízlivou politiku, se kte-

po zemích EU. My si zatím můžeme mnout ruce, že nejsme cílová země, ale to je krátkozraké a za chvíli to počítíme také.

Není pro nás nebezpečím, když jsme v EU, že jsou otevřené hranice?

Když se podíváme na to, jaká je demografická struktura v západoevropských zemích, kdy v některých státech pomalu polovina novorozenců má jméno Mohamed. Zatím tam muslimové tvoří třeba jenom deset procent populace, ale tvoří mnohdy polovinu novorozenců, což ukazuje trend, jaké bude složení populace v těchto státech za pár let.

Není tedy Schengen, volný pohyb osob, a ta redistribuce imigrantů v rámci EU hrozoucí pro naši zemi? Neměla by si Česká republika, která tento problém zatím tak velký nemá, hranice lhát? Snažit si vyjednat nějaké výjimky či v krajním případě v Evropské unii nebýt? Domluvit se třeba se státy, který tento problém nemají, například v rámci Visegrádu či zemí bývalého východního bloku, a vytvořit si zde jakousi Novou Evropu jako alternativu islamizované západní Evropě? Není v tomto smyslu pro nás EU hrozoucí, když masovou imigraci, politickou korektnost a multikulturalismus podporuje a hláší?

Hlášá, ale už se v tichosti opouští. I státy, které byly donedávna velice otevřené, jako třeba skandinávské, už toho trpce litují. Já jsem letěl z Oslo a v tom letadle cestovaly tři „burky“ - těžko říct, co za tím bylo schováno - a koleně těch „burk“ běhalo nějakých jejich devět dětí. Všichni měli pas Norského království. Oni toho už také litují...

Jestli už není pozdě...

Už je pozdě. Jenom přes moře prou-

dích dětí tam běhaly a kříčely. Do půl roku všichni ostatní obyvatelé na bytové komisi žádali o takzvané odbylení. Chtěli se přestěhovat jinam. Je to hezké integrovat menšinové občany tak, že je zamícháme do většinové společnosti, ale proč by to mělo být na úkor většinové populace? Já se těm obyvatelům nedivím. Já bych také neprípůsobil nechtěl za sousedy. Známe jejich nechut k občanskému soužití, vandalismu, kriminalitu. Jak vypadají byty potom, co je užívali? To jsou pak vybydlená a zdevastovaná celá sídliště. A to nás, daňové poplatníky, také stojí strašné peníze.

Když se ale vrátíme k imigrantům původem mimoevropským, nebylo by řešením dohodnout se se státy, které by vyžadovaly po imigrantech asimilaci a přizpůsobení se našim hodnotám než naopak? Ta jejich porodnost je něco podobného jako u jedné populace u nás. Ta porodnost je obrovská a přečísli nás. Problematiku imigrace jsme projednávali na zahraničním výboru a s uspořejením jsem zjistil, že naše Ministerstvo vnitra má v tomto směru velice střízlivou politiku, se kte-

onské Francie. My jsme tam byli povázaní za Senátu a byla tam i poslední hraběnka z Bubna a Litic. Po Ženevě nás provázela představitel české komunity pan Novotný. Ten mi říkal, že donedávna Ženeva byla otevřené přátelské bezpečné město. Ale že do Ženevy přišlo několik set balkánských menšinových občanů a město to je zcela paralyzované. A Švýcaři se bojí pustit děti na ulici. Děti těchto občanů kradou v obchodních, kde dosud byla jen slabá bezpečnostní opatření, jako stráky. A to jsou důsledky toho volného pohybu osob. Velká Británie se začíná stavět proti volnému pohybu osob. Tím se zabrání tomu, že se tam objeví kočující skupina, která se začne žít kriminalitou, obtěžuje normální lidi, krade, přepadává.

Jestli bychom se neměli poučit, bránit si své hranice a nedopusit to, aby nám hořela auta jako na předměstích francouzských měst...

Některí zase říkají, že bez imigrace vymřeme. Ale je imigrace a imigrace. Je důležité si stanovit nějaké kvóty přistěhovalců, jaké je možné absorbovat, a stanovit si pravidla bez ohledu na nějaké z řetězu utřízené lidkoprávníky, jaké je viděm ve Štrasburku v Radě Evropy, a říci: „Tyhle lidi nechceme a tyhle tu chceme za těchto a těchto podmínek.“ Ne že budou pořád vytahovat „lidská práva“.

My přece ale také máme lidská práva. Lidská práva snad mají i původní obyvatelé svých zemí... Kupodivu se hájí lidská práva menšin, často problemových, nikoli práva většiny. A menšinová práva se často uplatňují na úkor většiny lidí, kteří pracují a respektují zákony.

My nemáme právo žít v zemi svých předků podle způsobu

když se dali na pochod z Balkánu, tak byla některá italská města jimi fakticky okblíčena. Francouzi je deportovali zpátky. Vloni v prosinci jsem byl v Ženevě. Slavilo se 200 let od dobytí Ženevy českým generálem Ferdinandem, hrabětem z Bubna a Litic, který velel v rakouské armádě a v roce 1813 osvobodil Ženevu od napoleona

svých předků? Podle toho, jak jsme naši civilizaci budovali tisíce let?

Práva těch, kteří dodržují tradice, zvyky této země, pracují a považují za normální, a platí daně, mají kupodivu menší váhu, než práva nějaké menšiny, která se chová v rozporu s jakýmkoli pravil-

► dly a tradicemi, zákony.

Často se říká, že nebezpečím je radikální islám, ne samotný islám. Miloš Zeman ale několikrát řekl, že násilí a řada pro nás nepřijatelných věcí jsou zakodovány v islámu jako takovém. V Koránu, hadisech, právu šaria. Tyto věci jsou běžné v islámských zemích, a nedělají je jenom nějací teroristi z Al-Kaidy. Je to tam běžná zákonní praxe...

Ano. Naprostá většina veršů Koránu je nenávistná. Existuje velký a malý džihád. Upřednostňuje se ten malý džihád, tedy šíření víry skutkem či bojem. Bohužel, musím říct, že je to nenávistná a agresivní ideologie. Civilizované, až poněkud zdegenerované civilizace se neumí bránit. Jako se neubránil Rím a další, tak se bojím, že se neubráníme ani my. Bojím se, že nás pohlíti. Možná ne vojenky...

Jak říkal Kaddáfí, dělohami muslimských žen...

Ano. Ještě mám jeden zajímavý zážitek. Navštívil jsem mnoho muslimských zemí. Navštívili jsme vždy naše velvyslanectví. Na všechn jsem viděl tam provdané Češky, které prošly velvyslance, aby je odtamtud dostal, že to tam už nevydrží. Byly to často vysokoškolskáčky, které se tam provdaly a pak byly nešťastně. Zjistily, že poté, co porodí dítě, budou mít než hadr na podlahu. Ony tam jdu s tím, že vědí, že izlam ženám nepřeje, ale myslí si, že zrovna ten jejich manžel je ochráni a bude se chovat jinak, protože je už civilizovaný Evropou. Ale přejedu tam a zjistí pak skutečný stav věcí. A ti velvyslanci jim vždy říkali: „Jo, dámy, informací jste měly dost. Já vám pomoci ani nemůžu.“ Bylo mi jich líto. Ti muslimové se také často dostanou sňatkem do Evropy nejsnáze. Děje se, že si to i kupují. Radový Egypťan čeká na vizum do Evropy osmnáct let. Když obloudí českou turistku, zejí ji vezme, tak to má rychlejší.

Miloš Zeman též varoval před nynejší expanzí džihádistů na Blízkém východě...

Zděšeně sledujeme vznik a expanzi Islámského státu v Iráku a Sýrii, ustavení califátu v Africe a výboje islamistů po celém světě. Vše spojené s krutostmi, vražděním, znásilňováním. Nejsme schopni pochopit, že nejde o nejakej excesy vykolejených band, ale že to je sama podstata islámu. Jejich konání se plně řídí Korámem. V něm plných 529 veršů opýlávají neváření, nesnášenlivostí a nutnosti zničit vše neislámské i za cenu násilí, krutosti a masové genocidy. V roce 2004 jsme (v ČR) zaregistrovali Ústřední muslimských organizací jako náboženskou společnost. Aniž bychom vzali na vědomí, že z Koránu vyplývá potlačení náboženské svobody a rozpor s Listinou základních práv a svobod. Na závěr bych řekl, že zdegenerovaná euroamerická civilizace jako hloupá ovce čeká na svoje podříznutí... □

Zdroj: <http://www.parlamentnilisty.cz/politika/senat/Senator-Lebeda-da-a-CSSD-Islam-prinasi-krutosti-vrazeni-i-znasilneni-a-pohlti-Evropu-Cekame-na-podriznuti-jako-hloupe-ovce-332283, 27. 8. 2014>
Foto <http://eportal.parlamentnilisty.cz>

KONEC NAŠÍ CIVILIZACE?

Pro ND připravil Zdeněk Smejkal (1)

S jistým zpožděním se mi dostala do rukou knížka Soumrak bílého muže (2012). Benjamin Kuras, český emigrant žijící od r. 1968 v Londýně, je autorem řady nápaditých knížek, pojednávajících kriticky, druhým humorem a satiricky, o různých aspektech současné společnosti. Soumrak bílého muže, sugerující civilizaci bílé rasy, je jakoby jejich syntéza. Autor skicuje, jakých věkovitých hodnot se totiž civilizace dopracovala a jak v posledním půlstoletí narůstala její krize, kterou nyní prožíváme. K jeho vývodům byly vysloveny jisté výhrady. Já však autora-publicistu obdivuju, jak tu obsáhlou látku najezenou problémy dokázal přehledně uspořádat do krátkých kapitol a jak přitom zasvěcené a srozumitelně okomentoval názory člených ekonomik, filozofů, sociologů, psychologů apod., a to z pohledu prostého občana.

Kapitoly, které jsem z knížky vbral, představují jakýsi její svod (nebo také suksus). Epilog pak nadzaháje ambivalenci, jež je člověku (jen bílému?) vrozena: klad a zápor, jímž je nabit, ať podniká cokoliv, a kterým je podmírována i jeho perspektiva. Zmůžeme se ještě na překonání této

tečnosti, inspirativnosti nebo dlouhodobého významu a vlivu jejich díla. V těchto oborech: astronomie, biologie, filozofie, fyzika, geologie, hudba, chemie, literatura, matematika, medicína, technologie, výtvarné umění. Pod výtvarné umění přírůzuje architekturu, pod filozofi etiku, sociologii a také náboženství, či přesněji ty jeho aspekty, které mají všeobecně platný filozofický obsah a odkaz. Nezáděluje politiku a vojenství.

Z historických záznamů odkazů, vědeckých publikací, encyklopédii, kulturních a naučných slovníků všech kultur propočítává procento jejich výskytu a do kategorie skvělosti zařazuje jen ty, kteří byli zmíněni v nejméně paděsáti procentech významných publikací. Objektivitu svých informací podkládá odkazy na podobné japonské studie, které dosvědčují k podobným výsledkům. Z celých čtyř tisíc my vychází jen 568 osobnosti (14 procent) z jiných kultur než západní. Z islámu, který se nás dnes tak vehementně snaží převést o svém gigantickém příspěvku civilizaci, je jich ve všech oborech dohromady 82 (2 procenta). Míru kreativity a inovace jednotlivých dob vysvětluje

krize či skvělá, záslužná a podnětná epocha bílé rasy historicky prekonána a odsouzená k povlněmu zájmu jako antický Rím, jenž skomíral několik staletí? Tato otázka je zároveň výzvou, se kterou se musí vyrovnat každý sám. Jsme součástí té civilizace, my ji tak či onak reprezentujeme, každý z nás je za ní v té či oné míře spoluodpovědný. A je-li naše civilizace podstatě židovsko-křesťanská a jsme-li stvořeni k obrazu Boha, měl by se každý podílet na díle Boha a podle jeho vzoru tvorit. TVORIT!

**BENJAMIN KURAS:
CO BÍLÝ MUŽ DOKÁZAL**

Vynikajících osobností, které „v historii od roku 800 př.n.l. (počínaje Homérem) do roku 1950 dramaticky přispěly celosvětově k mimorádnému úsilí o skvělost v uměních a vědách“, napočítal Charles Murray v knize Úspěchy lidstva čtyři tisícovky. Přesně 4002. Použil k tomu obecně (bez ohledu na etnické či kulturní rozdíly) uplatnitelná kritéria, míru už-

Murray (podle Aristotela) mírou víry, že život má nějaký účel a funkci života je tento účel plnit. Že existují abstraktní ideály dobrá, krásy, harmonie, pravdy. Že člověk má schopnost se bezdokonalování a sebepřekonávání. A že součet lidí takto věřících (či nevěřících) vytváří kulturu, která tyto schopnosti posiluje (nebo slabuje). Takovými mimořádně kreativními dobami bylo Řecko okolo 5. století př.n.l. a renesance s následným věkem vědy a technologie - nejdělsí a nejintenzivnější éra mimořádné kreativity trvající nepřetržitě šest staletí a patřící téměř výlučně bílému muži. Mezi tím různě dlouhá, ač méně intenzivní a méně dynamická období čínská a indická. A těsně před jejím začátkem Murray uznaná význam tří staletí intenzivního islámského „Zlatého věku“, třebaže jeho tvůrci byli často poddaní nemuslimové nebo nově konvertovaní muslimové vlažné víry jako (pro Murrayho nejvýznamnější osobnost islámu) matematik, filozof a básník Omar Chajjam.

Jako největší gigant všech dob Murrayho vychází Aristoteles za objevy (výnalezy?) logiky, klasifikáční meto-

diky a objektivního pozorování jevů, bez nichž by nemohla vzniknout systematická věda a z ní pramenící křížové výnalezy. Nejvýznamnějším vědcem je zde spočítán Newton, spisovatelem Shakespeare, výtvarníkem Michelangelo, hudebníkem Beethovenem.

V seznamu kriticky významných událostí za celou sledovanou historii Murray uvádí dramatické výnalezy v jednotlivých oborech. V astronomii je jich 57 a pouze jeden není západní (čínský objev slunečních skvrn v roce 165 p.r.n.l.). Navzdory výře historiků v údajný význam islámské vědy jsou ze sedmadesáti kritických výnalezů v chemii jen dva islámské (práprava kyseliny octové v roce 750 a výroba koncentrovaného lihu - arabský alkohol - z vína v roce 900). Žádný mimozápadní příspěvek Murray nenachází mezi 47 kriticky objeveny v geologii, 147 ve fyzice, 64 v biologii a 68 v medicíně. Ze 102 matematických jejen šest nezápadních (tři perské, jeden čínský, dva indické) - i když, pravda, mezi ně patří pro vznik moderní vědy nezbytné výnalezy nuly a nekonečna. Ze 119 středoevropských výnalezů technologických jejen devět čínských a dva středoevropskodní (sklo a papír ve 3. století p.r.n.l.).

Má tedy bílý muž být věru nač pyšný. Bez jeho výnalezů, objevů a tvůrčích díl by se svět dodnes brodil bázinami ignorancie, býdy a primitivního života. Co ho tedy dnes vede k tak ochotnému přijímání multikulturní vědy ve svou nehnost a necivilizovanost? V jakých konkrétních výsledcích ostatních civilizací vidí model, jemuž by se měl přizpůsobovat a klanět? Jak se vlastně do tohoto stavu akutní psychózy dostal?

Murray už od konce 19. století zaznamenává postupný pokles oné vědy v civilizačním účelu, funkci, ideály a schopnost sebzdokonalování. Ztráta civilizačního smyslu a nástup nihilismu s výsledným poklesem kreativity. Tam někde soumrak bílého muže začíná: zlenivění a ztrátou smyslu vlastní kultury. Jeho kreativita sice setrvává v nějakou dobu povede před ostatními kulturami. Její pokles (a dostih jinými kulturami) začínáme cítitelně vnitří až nástupem tohoto století. A sledujeme, jak se zrychlují a mění ve skluz po dobré namydelném svahu. □

POKRAČOVÁNÍ

A Journey of

dok. ze str. 9

► August the 16th, the night before I left for London.

I was standing at the bottom of Wenceslas Square, my Wenceslas Square to make this perfectly clear. It was a five-minute walk from my home. It was a centre of all sorts of activities, hotels, cafes, cinemas, bars in the so-called New Town (only in respect to the Old Town -- a few hundred years its senior). We used to walk just about anywhere from my home, it was so central, so close to everything that mattered. We could even walk to the Castle, to the various beautiful hills of Prague. We could sit in one of the cafes on the river, or simply stroll around. The streetcars were right there and trolley buses as well. The night of the 16th, my friends took me to Hotel Savarin for a few glasses of wine. We used to go there for dinners, dancing, or for a few drinks, often running into my mother and her friends. From there we strolled toward our homes. It was one of those perfect summer nights; the lights of the National Museum on top of the square were beaming in the darkness. One of my ex-classmates leaned over and said to me, "By tomorrow this time you will be in London and maybe you will stay there forever." I turned sharply to him and said with total conviction: "I am already living in the most beautiful city in the world, why on earth would I want to stay somewhere else?" The following day my mother took me to the downtown air terminal. She was apprehensive, yet excited for me. She always wanted me to travel, but it was always difficult under the socialist regime. I had flown to Yugoslavia the previous year with 20

colleagues from Czechoslovak Television, but this was only the second flight of my life and the very first one to a Western Country. When I walked up on to the first step of the bus, I apparently turned back to my mother with a wave and said to her "I'll see you one day, somehow, somewhere." She later told me those words stayed in her mind forever...

To be continue

Ať popustím uzdu fantazii sebevíc, nedovedu si představit, že by lidé mohli žít bez jazyka. Jak vás jistě napadlo, nemám na mysli onen sváslatý pohybli-vý orgán v dutině ústní, který může na leckoho třeba i vypláznout. Nejen bez cigaret, popelníků, jítrů, alkoholu všeho druhu, a tedy i nějaké té „virózy“, bez koberců rovných i shrnutých, ale dokonce i bez výmožnosti moderní vědy a techniky si život představit lze. Vždyť se tak kdysi normálně žilo. Ale bez jazyka? Těžko, moc těžko představitelné. Už jen proto, že něžné poohlaví, při vší úctě k němu, by nevydrželo mít zavřená ústa, nemluvit, takže nějaký jazyk by ženy určitě

Češtino, braň se!

Pro ND Miloš Vsetínský

vymyslely. Jazyk, to je totiž něco! Zvlášť ten nás... A ještě musím pochválit tebe, tebe, česká řeči, jazyku u nejtěžších mezi všemi, jazyku u nejbojkových všemi vyznamená a odstín, řeči nejdokonalejší, nejcitlivější, nejkadencovanější ze všech řečí, které znám nebo jsem slyšel mluvit," tak vyjádřil lásku a úctu k naší mateřině Karel Čapek, nejen kultivovaný mistr slova.

Dnes by byl v rodné zemi smutný, moc smutný. Láska a úcta k jazyku se vytáhla, čeština upadá, pro mnohé z nás je zavazadlem, řečeno s malou nadázkou, s nímž můžeme nakládat, jak chceme. S kultivovanou, jazykově neposkvrněnou češtinej se mnohdy nesetkáme už ani v televizi, na rozhlasových vlnách, v denním tisku, natož na internetu. Ten je uložitěm i semeništěm jazykové hrůzy. Vstoupit tam kdekoliv do diskuze, málem se člověk styd ptát bez chyb, aby nevpadal jako nějaký exot, který neví, co se dnes nosí, co je „in“. Třeba psát bez diakritiky...

Možná si také myslíte, že když už se kdekoliv veřejně vyjadřuje k čemukoliv, měl by přejmenění ze slušnosti usadit nad písmenko náležitou čárku (Husovo nabodeníčko dlouhé), háček (ten se vynul s Husovou tečkou, jež označovala měkké souhlásky) a samozřejmě také kroužek. Takový jazykový projev bude hned o kus blíže normální „české řeči, jazyku u nejtěžších mezi všemi“. Psát bez diakritickej známének, případně s nějakou hrubkou navíc, to je jistě na rande ve starých záplatovaných hadrech. Trestně to není, ale člověk vypadá jako...

No a ten zbytek si můžete velice snadno domyslet. Češtino, braň se!

První trojici děl epopeje založil Mucha na přímé konfrontaci dvou obrazových plánů – reálného a mentálního. V úvodním výjevu je vyjádřen pravopátek - Adam a Eva jako dva bezbranní uprchlíci, se krčí před horou nepřátelekých jezdců. Zajímavým doplňkem je postava vznášejícího se pohanského kněze na pravé straně obrazu. První obraz je pojat jako představa – bílá roucha obou hlavních postav symbolizují metaforu klidu a míru. Z postav však vyzařuje jakási poddajnost a pasivita – tento ryse bude později poněkud Muchou oslabován. Druhý obraz je pohanskou slavností – Slavnost Svantovítova na Rujáně. Zde Muchu jasně zaujal Svantovítov kult když pěstovaný v Arkoně na Rujáně v někdejší baště slovenského pohanství. Kulturní slavnosti se konaly na Rujáně každoročně vždy po žnich, kult zde byl vymýcen až ve 12. století. Poroba a pohroma Slovanů je Muchou naznačena postavou germánského boha Thora, přesto není dolo dvedeno do beznadějnosti. Muchou zvolené postavy hudebníků a řezbáře sližují znovuzrození slovenských národů v umění. Třetí dílo – Zavedení slovenské liturgie – je zavěšeno Cyrili a Metodějovi a jejich počinu, kdy přeložili evangelia do slovenských jazyků. Nejdůležitější je zde ovšem postava mladíka s kruhem v ruce, čímž vyjádřil Mucha „sílu vo svornosti“.

Z bulharských dějin si Mucha vybral postavu cara Simeona - také zde se objevuje určitá symbolika, a sice srdce a kotva. Ohromný hold vzdal Mucha postavě Krále Přemysla Otakara II. – celkovým výjevem na obraze poněkud Mucha upravil dějiny po svém, neboť historické setkání tehdejších velmožů pojalo jako jakési ustavení slovenských dynastů a umístil setkání do Bratislavu. Je to zároveň i jediná zmínka o Slováčích v celé epopeji. Korunovace srbského cara Stěpána Dušana na cara východořímského je úžasný výjev, kterému vévodí krátké mladé děvče v kroji. Mimořadně tato dívka se poměrně často na Muchových obrazech objevuje, a je rádotné ji s prohlížet.

Nelze se nezmínit o Muchově triptychu označovaném jako Kouzlo slova, kde prostřední obraz představuje Kázní Husova v kapli Betlémské, levý obraz Kazatele Milíče z Kroměříže a pravý výjev Schůzka na Křížkách. K tomuto monumentálnímu oltářnímu triptychu několik poznaměnil Mucha ztvární Betlémskou kapli s kleutným stropem, tj. ve verzi vrcholné gotiky, za Husa však měla kaple pouze prostý dřevěný strop. Celkový dojem nabyl klenbou značně na monumentalitě. Uširokým mystickým bodem je kazatelna, pod kterou stojí Husovi žáci a posluchači. U zdi kaple je zobrazen i Jan Žižka s páskou naoku – mimochodem i Muchou byl Žižka v epopeji ztvárněn celkem čtyřikrát – nejprve v roli vedlejších, v bitvě na Vítově v roli hlavního představitele. Mucha postupně proměnil svým výtvarným pojetím rozporoplou osobnost Jana Žižky do osobní role humanistického posla celé epopeje. Milíčovi přisoudil Mucha velký morální čin, kdy tento kazatel přivedl zpět na víru v roce 1372 okolo tří set nevěřt v zefreně domu v pražské Konviktské ulici. Je to zároveň jediný Muchův obraz v epopeji

Slavná SLOVANSKÁ EPOPEJ

Pro ND Jana Fafejtova (2. závěr)

ji, který je figurálně téměř úplně věnován ženským postavám – nevestkám, již kajicnicím v bílých rouchách. Mucha zde plně využil svou dokonalou znalost secese ve spirálové kompozici. Nejdůležitější postavou levé části triptychu je radikální plzeňský farář Václav Koranda, který svým kázáním na Křížkách v Benešově 30. září 1419 dal určitý podnět k husitské revoluci. Svědčí o tom i jeho výzva, kterou zde při kázání údajně pronesl: „Nenoste pouhnické hole, ale meče!“ Zajímavou a zvláštní vlastností samotného Muchy bylo jeho neochvějně pacifistické přesvědčení. Pokud zobrazoval scény bitevní, pak v prostém klidu a jakémusi božím odevzdání, bez válečné zloby, bojové

o historii a hrdinství Chorvatů, kterým se podařilo v roce 1566 ubránit uher-skou pevnost Siget před vpádem turckých vojsk. Dramatičnost obrazu je dokonale podtržena zvolenou barvovou palettou celého plátna, kde převládá jakýsi odstín oranžové a ohnivé. Zbývá obdiv k plátnu Jan Amos Komenský, který si jednoznačně Muchu zvolil pro svůj obrovský obdiv k osobnosti Komenského, jeho vlasteneckému a myšlenkám ovlivňujícím zednářské hnutí, pro které aktivně pracoval samotný Mucha. Je to také jediný obraz z celé epopeje, který je Muchou signován. Muchovo srdce má velmi blízko plátno Bratrská škola v Ivančicích. Také tady je základem zdůraznění knihy o písma, konkrétně tisku bible.

váry, hrůzy, smrti a krve. Jednou jedinou výjimkou je mrtvý kůň ležící v kaluži krve, jinak krev nikdy Mucha v epopeji nevyhledával a nepoužíl. Slovenská epopej má v sobě několik bitevních témat, a sice Po bitvě u Grünwaldu. Polská skutečná událost z roku 1410, kdy polsko-litvinská vojska vedená polským králem Vladislavem Jagellonským přemohla dosud neporazitelný rád německých rytířů. Také zde si Mucha poněkud skutečnou historii bitvy upravil a najaté zoldnéře z Čech a Moravy, bojující na obou stranách, zvěčnil vyhráděně jako posilu polsko-litvinskou.

Presto, že ve skutečnosti šlo o děsivou bitvu, podařilo se i zde umělci navodit pacifistické pojetí ať už na zpodobnění bitevní pláně s množstvím poházených bílých pláštů s černými kříži, nebo výrazem hluboké melancholie vystupující z postavy polského krále. Také další obraz věnovaný bitvě na Vítově nezdůrazňuje zničující boj, ale jakési díkuvzdání nad vítězstvím husitů nad králem Zikmundem a jeho křížky. A snad nejvíce pacifisticky je pojato plátno zobrazující bitvu v Vodňanech s názvem Petr Chelčický, o kterém bylo všeobecně známo, že odmítá jakéhokoli násilí a krvoprolévání.

Další plátno v epopeji představuje Husitského krále Jiřího z Poděbrad, výjev, jemuž vévodí dobré navozená napjatá situace dvorského sjezdu z roku 1462 s ústředním motivem prozářeného gotického okna s kružbami tvořícími složitou kompozici vzájemně prostupujících kruhů. Nejdramatičtějším obrazem vůbec je Hájení Svatého Mikuláše Zrinského. Jedná se

ruské postavy jsou viditelně zrušením nevolnictví zaskočeny, což Mucha dokonale vyjádřil v jejich výrazech. Předlohy pro toto plátno si Mucha pořídil množstvím vlastních fotografií při svém pobytu na Rusi. Nad úzkým figurálním pruhem se rozpíná zamířená silueta chrámu Vasilije Blaženého, což navozuje nevšední temennou atmosféru. Závěrečná práce Apoteóza – Slovanstvo pro lidstvo shmúje celé dílo a vyjadřuje umělcevův názor na smysl dějin. Je to plátno vlajících stuh a draperií, přičemž jednotlivé dějinné epochy jsou rozlišeny použitou barvou. Modrá dávověk, červená rozkvět středověku, černá doba ústuška a žlutá osvobození v roce 1918.

Jsme u konce, a já jsem snad svůj počateční slib čtenáři splnil. Ještě zcela na závěr bych chtěla dodat, že všichni máme práva na pravidelné informace, ale už dlouho se mi zdá, že právě kolem Slovenské epopeje je moc v Čechách nedostáváme. Dlouho jsme sledovali v médiích kulturní válku mezi Moravským Krumlovem, kde byla na tamním zámku epopej vystavena, a Prahou, která epopej chtěla, ale neměla ji vlastně kde vystavovat. Také jsme občas dostali neúplnou informaci, jak si posmrtně umělec představoval vystavení onoho významného díla. Celé to vždy bylo hodně zamířené, a tak vlastně nemáme ani dnes – když je až do konce roku 2014 - celá Slovenská epopej vystavena v Národní galerii ve Veletržním paláci - nějaké solidní informace, jak to s ní bude dál. Mohu jen tak mimodek sdělit, že jsem se dozvěděla, že určitě přý bude výstava prodloužena i pro rok 2015, a pak je v jednání její vystavení v Japonsku. Ale je to také jen, jak v Čechách říkáme „jedna paní povídala“ – tahle paní, co mi to povídala, byla sice o

vystavovat, ale co já vím? Ovšem postát před velkolepými plátny Alfonse Muchy stojí za to, at' jsou už kdekoliv. ■

Slovanská epopej je cyklus dvaceti velkoformátových obrazů, kterým chtěl Alfons Mucha shrnout dějiny Čechů a dalších slovenských národů. Mucha jej po dokončení podmínečně věnoval městu Praze. Dvacet pláten v nadživotní velikosti maloval umělec osmnáct let, maloval je na zámku Zbiroh od roku 1910. Foto Wikipedia

AMERICKÁ POVOLEBNÍ SITUACE

Pro ND Ota Ulč (2)

Obama v roli prezidenta nebyl znám příliš výřešným vztahem k většině politických potentátů, zejména z opozičního tábora. Žádná věrolost jako v dobách Ronalda Reagana, který po několika hodinovém bitvě na politickém poli odešel se svým hlavním rivalem, senátorem O'Neilem, bostonským Irchanem, pořádně si kamarádsky pokláblí sít s doprovodem kvalitní whisky.

Pro Obamu přijatelný „kompromis“ známenal, že GOP (Grand Old Party) - strana Republikánů s ním bude souhlasit. V předchozím úvodním textu (ona „chytrá zkáznosná Cloward Piven strategie“, inspirovaná knihou *Rules of Radical*), kterou krátce před svou smrtí napsal ultraradikál Saul Alinsky, o plánu likvidace pluralistické demokracie využitím a zneužitím jejich velkorysých pravidel, buržoazních svobod k úplnému výčerpání a kolapsu nenáviděného státu), pozoroval současného amerického stavu věcí, aby odhadoval intenzitu destruktivní motivace: zda tím ultimálním cílem je zánik dosavadního vládnoucího systému, nebo vylepšení existence společnosti, či přesněji životních podmínek proletářů, zejména (některých) rasových menšin. V tomto případě to je zejména záležitost dvou priorit: radikální reforma zdravotního zabezpečení a neměně akutní úkol týkající se imigrace, již státi není schopen či vůbec ochoten zvládnout. S výsledkem, že tato údajná supervelmoc nemá představu, kolik milionů ilegálů se vteřína na jeho území. První v pořadí byla reforma zdravotního zabezpečení. Stvořen návrh zákona v mamutím rozsahu víc než tisíce stran, velmi pravděpodobně nepřečteným, natož pochopeným jediným ze zákonodárců, jež většina tento výtvar odsouhlasila. Proslulá jsou nyní slova Nancy Pelosi, teďhejší předsedkyně Sněmovny Reprezentantů: „My jsme museli tento zákon schválit, abychom se pak dozvěděli, co v něm je.“ Znám jako Obamacare, oficiální titulem „The Patient Protection and Affordable Care Act, možná komplikovaný a od svého začátku pramálo populární. Naprostě většině veřejnosti ten dosavadní předchozí systém totiž vyhovoval, což přimělo Obamu k opakovanému ujištění, že každý bude mít možnost předchozí systém si podřídit, jakž i původního lékaře podle své volby.

Dr. Ben Carson, prominentní černošský pediatr a rovněž zájemce o nastěhování do Bílého domu, jehož ambice milerád podporil, víc než jednou napsal, že Obamacare není o zdraví, ale o vládní kontrole a přerozdělování národního jmění.

Obamovým úsilím je docílit evropský model welfare state, univerzální pojištění a zajištění rovněž k prospěchu milionů ilegálů, které nikdo nebude kdy schopen spočítat, ke škodě střední třídy (což posléze - koncem listopadu 2014 přiznal Obamův spojenec, senátor Charles E. Schumer). Bude to stát miliardy, hrazené z jakých zdrojů?

Mladí, zdraví budou financovat ty sta-

ré, neduživé.

(Obdržel jsem odhad vyúčtování výdajů pro ilegály: 338,3 miliardy dolarů ročně. Obnos 11-22 miliard na sociálních dávkách, placených orgány jednotlivých států, dalších 22 miliard pro výpomoc s výživou, 12 miliard pro výchovu dětí, neznačných anglického slova, 3 miliony dolarů deníček výloh za pobyt ilegálů za mřížeemi. National Policy Institute odhaduje celkové výlohy na deportace nežadoucích živlů výši přesahující 40 miliard dolarů ročně.)

Příklad ze zasedání Florida Hospital Association: Výlohy za nemocniční ošetření ilegálně přítomných cizinců se odhadují na 100 milionů dolarů ročně. Pacient se dostaví na polohostovost (emergenci), kde se o něho musí postarat bez ohledu na jeho platební schopnost a pojištění. Ilegál z Guatemaely za léčbu v rozmezí let 2001-2003 v nemocnici Martin Memorial na jižní Floridě způsobil výlohy v rozsahu 1,5 milionu dolarů. Nic nezaplatil a jako ilegální cizinec byl na účet (USD 30.000) nemocnice deportován do rodné Guatemaely. Tím trápení neskončilo, neboť jeho příbuzní zažalovali nemocnici pro údajně neoprávněný odsun dotyčného, což již vedlo k dalším, tentokrát soudním výloham s právním zastoupením ve výši dalšího čtvrt milionu dolarů. To vše budou hrát daňovi poplatníci. Podobný je případ mexického pacienta, který utrpěl závažné mozkové zranění, je bez rodiny a přátele, avšak s dluhem rovněž jednoho a půl milionu dolarů. Nemocnice se bezvýsledně čtyřikrát snažila kontaktovat mexický konzulát, jakož i imigrační úřad, kde nikdo neprojevil ochotu k jakékoli asistence.)

Zdravotnictví tedy byl zcela primární úkol doprovázený starostí o vyřešení nadále zoufalé nefunkčního systému imigrace. Existující zákony se do značné míry ignorují, nic kloudného se nepodniklo během Obamova prezidentování, když jeho Demokratická strana měla většinu v obou komorách Kongresu. V senátu pozici nejmocnější až do konce roku 2014 měl Harry Reid, jehož zásluhou, či spíš proviněním, mu ne méně než 350 konkrétních návrhů usnulo v šupliku. Tisíce ilegálů se nadále hrnou, mezi nimi nepochybnej a tvorové a al-Kajdy. Dorazily desetišedesátka dětí ze střední Ameriky - potenciální budoucí vojáci, spěchající do štědré, hrůzně zadlužené země blahobytu. Však Obama se o ně šlechetně postará.

Ústava je, či spíš by měla, být zárukou division of labor - moci rozdělené a tedy i méně zneužitelné. Prezident reprezentuje pouze moc výkonné, je velmi závislý na spolupráci Kongresu, moci zákonodárné, která má power of a purse, bez jejího souhlasu nelze utratit ani vndru. K dispozici je 25 video záznamů s Obamovým ujištěním, že přece není diktátor, imperátor, nemůže dělat to, co by chtěl. Unilaterální iniciativa nejen v záležitostech imigračních je bez souhlasu Kongresu protiústavní.

Jenže pak došlo k volbám, důklad-

né přeměně politického mocenského uspořádání. Obama po zdůrazňovaném ujištění, že oprávnění k zákonotvorné iniciativě nemá, najednou jako by ji měl. Kde by dřív byl jednal proti zákonom, poté však přece jen jednal. Činil tak v naději, že vyvolá rozkol v opoziční GOP straně, že dojde k vládní parályze, důkladně vládní krizi, neúspěšnému pokusu o opozice impeachment, což se nepovede k jeho prospěchu.

Než k něčemu takovému mohlo dojít, o zcela jiný ofes se postaral Jonathan Gruber, profesor na proslulé MIT (Massachusetts Institute of Technology), jehož již známý mocný senátor Harry Reid hodnotil jako zcela největšího ekonoma na světě. Gruber je považován za hlavního tvůrce Obamova obrovitého zákona zdravotnické reformy. V průběhu této činnosti aspoň devatenáctkrát navštívil Bílý dům, s prezidentem jednou strávil čtyři hodiny. Za tu svou službu inkasoval přes 400.000 USD, od jiných zdrojů, federálních či různých států, celková suma se pochybuje kolem šesti milionů dolarů.

Náramně prosperující profesor si navíc přivedlává přednáškami na různých institucích a při té příležitosti se s chutí pouští do tématu o pitomosti americké veřejnosti, jaci to jsou pateticky hloupí primitivové. Rovněž mění návrh o kvalitě Kongresu není nijak pochvalu. Však proto byl zákon formulován způsobem tak komplikovaným, aby ho ani politici nepochopili, a tudíž pro něj hilasovali.

Pořádně to explozivní bomby, Gruber se nemohl vymoukat na jakési přeřeknutí, však ty své zabijácké verbální putony mnichovat na svých přednáškách opakoval a video záznamy jsou k dispozici. Cíli pro establešment trapas na kvadrát.

Servilní media reagovala s předpolánou zbabělostí až do neděle 15. listopadu, kdy v televizních debatach u kulatého stolu se háklivé téma došlo na přetísek. Pelosi na otázku novináře reagovala sdělením, že o Gruberovi někdy cosi slyšela, ale už si nepamatuje. Reid si rovněž pří cosi pamatoval. Obama ujistil, že prostotekf ekonom, o němž kdysi něco málo slyšel, nikdy nebyl zaměstnán federální či jinou službou. Prostě tvor neznámý.

Obama po volebním fiasku dal Kongresu ultimátum: jestliže nevyprodukuje nový imigrační zákon do konca tohoto roku - za šest sedm týdnů, čili něco nedosažitelného, on to výřeší sám vydáním executive order - čili se zárukou důkladného střetu, ústavní krize. Vzduch ujištění o opaku, se Obama - představitel výkonné moci zahalil do hávu zákonodárce. Oznamil, že 21. listopadu v Las Vegas, v oné neřestné bázi, podepíše celou sérii imigračních exekutivních opatření, o něž se nepokusil v dřívějších letech svého prezidentování, když jeho strana měla většinu v obou komorách Kongresu.

Ted tedy nastala největší krize od doby občanské války v předminulém století. ■ DOKONČENÍ PŘÍSTĚ

Moje první vzpomínka, která jde hluboko do mého raného mládí, se měnila s vývojem mé osobnosti jako dítěte a pak dospělého člověka. Dlouho jsem měl před očima tuhle vzpomínku z mládí:

Večeře, sedím za stolem, po mé levici sedí otec a naproti mně matka, která pojí mého mladšího bratra. Ten se narodil 29 dubna 1947, takže vzpomínka je zřejmě z léta toho roku. Bylo horko, dveře na balkón jsou otevřeny a otec se s matkou hádá. Lépe řečeno matka mu něco vytýká a vytýká, až to otec nevydržel, nahnul se přes stůl a strčil do ní. Matka i s bráškou přepadla dozadu, a jak se vymotala ze židle nevím, jen si pamatuji, že seděla na bobku, bratra pořád chová a hodně pláče. Později, když jsem skoro vyspěl a o mé první vzpomínce se s otcem bavil, řekl mi, že mu matka vytýkala, že byl zase v hospodě. „Když jsem do ní strčil a ona přepadla, měl jsi v očích takovou hrůzu“, řekl mi: „že jsem se zařekl, že už do hospody nepojedu.“

Skutečně si ho nepamatuj, že by kdy v hospodě byl. Seděl vždy doma, četl knihu nebo luštil křížkovky. K tomu popil sodovku, pro kterou jsme mu s bratrem střídavě chodili do krámu, když mu došla. Pro pivo jsem mu chodil s bandaskou do hospody U Veselých jen v neděli, když matka udělala k obědu večeři, knedlo, zelo. U večeřového holt muselo být pivo.

PRVNÍ VZPOMÍNKA

Pro ND Standa Moc

Jednou jsme se opět bavili o minulosti naší rodiny a otec se zmínil, že naším prvním bytem byla garsonka v ulici „Na Spojce“, která se táhne z Moskevské dolů na Vršovickou, která se za mých mladých let jmenovala třída SNB (tedy Sboru Národní Bezpečnosti). V tu ránu jsem si na garsonku vzpomněl. Na malou předsíňku i na skříň v rohu u okna, na které jsem rád lezl. Z okna byl výhled na ulici podél mnou (garsonka byla v prvním patře), ale nejvíce si pamatuji výhled směrem k Vršovické ulici. Pamatuji se, jak mi naši oznamili, že se budeme stěhovat. Vůbec jsem netušil, co slovo stěhovat znamená a představoval si, že budeme tančit ulici Na Spojce někam dolů k Vršovické. Tahle vzpomínka přebíjí tu, jak matka kojila bratra. Nejasně si vzpomínám, jak jsem seděl na široké přepážce dvojtějitého okna, když někdo vstoupil do garsonky a na dálku mě něčím zaujal i zabavil, aby se přiblížil a pak mě z okna sundal. Zřejmě měl obavy, abych z otevřeného okna nevypadl. Kdo to byl už nevím, ale asi otec nebo děda.

A na tuhle vzpomínku je naroubována jiná. Opět se dívám z okna sedě na přepážce okna. Od Vršovické se blíží motocyklista v uniformě na zádech má pušku. Je to německý voják a z obou protilehlých vrat pode mnou se výřítí dva civilisté a z motorky jej stáhnou a odzbrojí. Motový

Ilustrační foto Wikipedia

cyklista pláče, babička mi později řekla, že se bránil, že není Němec, ale Rakušan a všem ukazoval fotografii svých dětí. Naši lidé ovšem potřebovali jeho pušku, v Praze vypuklo povstání a každá zbraň byla dobrá. Vidím to celé před očima, jako kdybyste to opravdu zažili. Jenže...

Jenže jsem se narodil 17. března 1945 a v květnu, kdy revoluce vypukla, mi byly dva měsíce. Ve dvou měsících jsem nemohl nic vnímat a ani vidět, natož se vydírat na okno naší garsonky. Jde tedy o „vzpomínku“ vysugerovanou. Musela mi ji celou vyprávět babička a to mnohem později, když už jsem z toho měl rozum. Moje fantazie ji pak vryla do paměti, jako kdybyste onu událost sledoval z okna já sám.

Takže, jeden musí být při vzpomínání na své dětství opatrny. Obzvláště pokud jde o tu „první“ zapamatovanou vzpomínku. Vsadil bych se ale, že ta moje vzpomínka na okno na garsonce v ulici „Na Spojce“ ve Vršovicích jde ještě před mě druhé narozeniny, byť asi velice těsně. Když mně bylo dva a čtvrt tak už jsme byli pevně usazení ve Vršovické čp. 919 a matka kojila brášku, dveře byly otevřené na balkón a bylo horko. To mi nikdo nevyprávěl, to už jsem zažil. Nicméně si dovolím tvrdit, že zapamatovat si něco kolem svého druhého roku je pro paměť docela výkon! Nebo se najde čtenář, který by to trumfl? ■

V listopadu loňského roku uplynulo celých 25 let od pádu Berlínské zdi, kdy byly celé národy osvobozené z klecí svých nelegitimních komunistických vlád. Nikdo se nemohl radovat více, než lidé v NDR, zavření v přetlakovém hrnci umělého Německa po 40 letech. Na hranicích se Západem padaly ostatné dráty, strážní věže, psi smečky byly nenápadně rozpuštěny a střední a část východní Evropy se stala Západem.

Ty strážní věže, minová pole, střelci ochotni střílet lidem, kteří by se odvážili opustit socialistický ráj - jak se to dalo vydržet? Hloubání nad těmi, kdo byli součástí tohoto systému - který mimo hodem musel stát spoustu peněz a vyčerpávat už beztek miserálně ekonomie - je marné. Málko by připustil, že dělali něco špatného. Samozřejmě, jak by také jinak mohli žít sami se sebou? Staví-

telé zdí přece tvrdili, že tyto jsou ochranou před bídoucí západní agresí, diverzanty a záškodníky. Nebyly to první zdi, které rozdělovaly Evropu. Před dvěma tisíciletími si jiná civilizace vybudovala zdi, které rozdělily Evropu. Tuto zed' si vybudovala Římská říše. V Anglii se ji říká Hadriánova zed', v Evropě to byl Limes Germanicus, 550 kilometrů od Atlantiku k Dunaji a pokračovala podél Dunaje dále. Bylo to opevnění, které mohlo směle soutěžit s námi známými opevněními hranicemi se Západem. Jen na hranicích s Germánií bylo 60 pevností a 900 strážních věží.

Vývoj Limes (množné číslo Limites) byl dlouhý. Většinu provincii získal Řím ještě za republiky. Římská říše ty provincie, které zdědila od svých republikánských předků, hlavně udržovala a rozvíjela. Augustus, první císař, nehozdil dlouho uznat, že rozšířování říše má svůj limit. Jeho nápad byl zabránit germánským kmenům v nájezdech na římské

provincie tím, že vytvoří novou provincii mezi Rýnem a Labem. Tento plán byl zmařen ztrátou tří legií v Teutoburském lese v roce 9 n.l. Od smrti Augusta v roce 14 až do roku 70, byly hranice mezi Germánií a Římskou říší řeky Rýn a Dunaj. Byly místy opevněné, hlavně na horních tocích obou řek, kde se ještě dalo snadno tuto překážku překonat. Ale pořád to neznamenalo, že se Římská říše nerozšíří. Císař Claudius to chtěl dokázat tím, že napadl a dobyl provincii Britannia. Byl to finančně ztrátový podnik, a trvalo ráno let, než se Anglie stala římskou provincií nejen podle jména. Dunaj a Rýn pramení nedaleko od sebe ve švýcarských Alpách. Mezi nimi byl trojúhelník, kde se shromažďovali různé kmeny, které hodlali loupit v provincích Horní Germánie a Raetia. Od roku 70 n.l., kdy nastoupil jako císař Vespasian, se tento klín změnšoval, až zanikl a celá hranice byla napřímena a opevněna.

Konstrukce, prováděna vojáky, byla celkem jednoduchá. Vojaci vykopali příkop a hlinu navršili za sebou jako val. Na vrcholu valu se udělala palisáda z kůlu, a za nimi věže na dohled jedna od druhé, a v pravidelných vzdálostech byly větší pevnosti. Hranění zdi, jako Limes Germanicus nebo Hadriánova zed', ovšem naprostě nebránily lidem z Římské říše se vydávat mimo ní. Žádné smečky psů, nebo po hraničníku neohnou obchodníky nebo dobrodruhy, aby jim zabránily prozkoumat území za hranici zdi; tyto Limites, na rozdíl od Berlínské zdi, opravdu chránily obyvatelstvo uvnitř této rozsáhlých finančně náročných staveb, a to nikoliv před kulturním vlivem zdegenerovaného Západu, ale před ostrými ostěpy a touhou nakrástí s germánským severem a východem Evropy.

Kolem pevností vznikla města. Dodnes existují jména jako Kolín nad Rýnem, Mohuč, Trevír, Rezno, Remagen, Čáhy, Bonn, Vídeň, Budapešť a stovky dalších. Co se s nimi stalo, fungy hranění zed' přestala fungovat koncem 4. a v 5. století?

Město Mogontiacum (Mohuč) bylo hlavním městem provincie Horní Germánie, sídlily tam různé legie, byl tam hlavní přístav římské flotily. Ta chránila provincii před říčními piráty, popřípadě proti invazím germánských kmenů. Město mělo kromě všech znaků římského města - jako akva-

duktu, stok a lázní - také největší divadlo na sever od Alp. Hranice nevydržela v roce 405 a spojení germánskí Vandalové, Suebi a Alani město a pevnost zničili, čímž se jim otevřela cesta na Trevír. Trevír, Augusta Treverorum, bylo město bohaté, kde žilo 70-80 tisíc lidí. Po návštěvě výše zmíněných kmenů, pálení a plundro-

ně zuby, aby pak napsal "Každou chvíli dbej usilovně toho, abys konal svůj úkol jako Říman a jako muž se svědomitou a nestrojenou opravdovostí, s vřelou láskou k bližním, nezávisle a spravedlivě a aby ses nadobro oprostil z myšlení na všechno ostatní... Zajistě ani bohové nebudou více požadovat od toho, kdo se řídí těmito zá-

vání, v Trevíru zbyly jen opravdu nezničitelné stavby, jako je Porta Nigra (díky za krásný a inspirativní pohled, Jendo Vaňku!), nebo bazilika ze 4. století. Ještě v 18. století měl Trevír pouze 10 000 obyvatel.

Frankové se usídlili v Aquae Grannis (Čáhy) v roce 470. Bývaly to římské lázně, kam jezdila v předešlých staletích legionáři a notáblové na dovolenou užívat si lázeňských vod. Frankové si moc lázeňských vod neužívali, ale změnili lázeňské budovy na palác, kde v 8. století sídlil Karol Velký, a po něm další císařové Svaté říše římské.

Tímto výčtem by se dalo pokračovat podél celého římského Limes Germanicus. Dunajský Limes na tom nebyl lépe. Vindobona (Vídeň), se svým akvaduktem, divadlem, amfiteátem a pevností byla opuštěná v 5. století a jen zvláštní tvar ulic kolem Michaelerplatz a stoky pod náměstím zůstávají jako svědek bývalého města, kde mnoho let sídlil Marcus Aurelius, císař - filozof se svými legiemi, aby bránil hranice na Dunaji a obyvatelstvo severních římských provincií jako Horní Pannonie před Markomany a Kvády z Moravy. Vzdychl si: "Hned ráno k sobě promlouveli: Setkáme se s člověkem všečeňním, nevděčným, domýšlivým, potutelným, závistivým a sobeckým." Poté doporučil zatnut zuby a říci si: "Všechny tyto vady vyplývají z jejich neznalosti dobrá a zla". Musel zatímat hod-

sadami". Není zcela jasné, zda se Marcus Aurelius díval na Markomany a Kvády jako na své blízni. Snad ano - chtěl udělat z Moravy provincii.

Hlavním městem Dolní Pannónie bylo Aquincum. Jméno Aquincum se do moderní doby nezachovalo. Aquincum mělo jako hlavní město provincie všechna římská zařízení a 30-40 tisíc obyvatel, kteří se těšili ústřednímu topení, lázní a dvěma amfiteátrům - obecnímu a vojenskému. Pak ovšem... v roce 430 Římané opustili Aquincum před náporém Hunů a jejich germánských spojenců. Evakuace musela být kompletní. Ale poloha musela být výhodná - dnes je Budapešť krásné a výstavné město s hlavními římskými památkami ve čtvrti Obuda.

Z výše uvedeného vyplývá, že české rčení „ploty dělají dobré sousedy“ není mariné. Hadriánova zed' i Limes Germanicus, kde se ježily ostěpy, meče a štíty římských legií, byly vhodně rozdělující zdi, které ostě oddělovaly svět proutěných chatrčí, nomádských stanů, hliněných hradišť a míst bez tekoucí vody a fungujících stok od míst, kde se stavělo z cibel a betonu, kde za kašen i kohoutkou teklá čistá voda, kde se lidé denně kupovali ve veřejných lázních, kde stoky odnášely špinu a kde se lidé hádali, kdo vyhráje příští vozatajské závody. Škoda, že po 5 stoletích ušili vyhrál svět proutěných chatrčí a nomádských stanů.■

Ovocie, ktoré je proti kašľu o 500% účinnejšie ako sirupy

Do našich končín sa dostal z Južnej Ameriky ešte v čase Krištofa Kolumba. Pôvodne bol znakom prestíže a vyskytoval sa iba ako súčasť menu na veľkých hostinách.

Dnes je toto ovocie ľahko dostupné a je obľúbené najmä vďaka svojej sladkej a osviežujúcej chuti. Okrem tej vásľa má aj mnoho zdravotných prínosov.

V svojej pôvodnej domovine bolo už po stáročia uznávané pre svoje pozitívne účinky hlavne na trávenie a aj preto, že pôsobí protizápalovo.

Jedna jeho zložka má dokonca preukázané účinky proti rakovine.

V čom spočíva sila ananásu?

Protizápalové účinky sú pripisované predovšetkým činnosti bromelainu – enzymu a silnému antioxidantu.

Dodnes už prebehlo mnoho štúdií zameraných na funkcie tohto enzymu.

Verí sa, že dokáže: - zmierniť bolesti klíbov, - artritidu, - tísť zápalu, - bráni rastu nádorov, - skracuje čas liečby po operáciách.

Bromelain je jeden z najznámejších výživových doplnkov v Nemecku, kde sa zistilo, že pomáha zmierňovať zápaly a opuchy nosa a prinosových dutin a to hlavne po operácii alebo zranení. Tento enzym zabija baktérie a bojuje s infekciami.

Ananás je tiež bohatý na vitamín C. Pohár ananásového džusu (čerstvo odšťaveneho) obsahuje približne 50% odporúčanej dennnej dávky.

Ak jete kúsky čerstvého ananásu, už jedna porcia vám dodá 131% vitamínu C potrebného na jeden deň. Tento dôležitý vitamín a zároveň antioxidant pomáha udržiavať kosti, svaly a žily silné a zdravé.

Okrem iného ananás obsahuje aj vitamín A, tiamín, riboflavin, vitamín B6, kyselinu pantoténovú, horčík, mangán a draslík. Je tiež výborný zdroj ďalších esenciálnych vitamínov a minerálov.

Ako ananás vplýva na liečbu kašľa?

NOVÝ DOMOV (NEW HOMELAND) – CZECH AND SLOVAK (EVERY THIRD WEEK)

Vydává Masaryk Memorial Institute, Inc., 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON M1G 1H1. Řídí tiskový výbor MMI.

Redakce si vyhrazuje právo přispěvek zkrátit, redakčně upravit a rozhodnout o jeho event. zařazení. Z předplatného nevyplývá předplatitele nárok na umístění jeho článku do novin. Anonymy neotiskujeme.

Názory prezentované v uveřejněných příspěvcích nemusí vyjadřovat stanovisko redakce ani MMI. Nevyžádané rukopisy a fotografie redakce nevraci. Redakce neposkytuje žádné informace o autorech.

Redakční rada: Lanny Rosický (ČR), Barbara Sherriffová (konzultantka jazyka anglického), Jiří Grosman a Miloš Krajný (Toronto), Josef Skála a Jiří Adler (Vancouver), Alena Martinů (Montreal), Eva Firlová (konzultantka jazyka českého, Sudbury). Archiv na webu www.masaryktown.ca

Webová prezentace Alena Kotová

Masarykův ústav (MMI) je nevýdělečná (not profit) organizace. Jejím posláním je udržovat české a slovenské kulturní tradice a obohatovať tak život kanadské veřejnosti.

Kancelář Iva Ječmene tel: (416)439-4354 (ÚT, ST, ČT), office@masaryktown.ca

Roční předplatné: Kanada \$ 61 CAD, USA \$ 83 USD, ostatní \$ 110 US. Šeky zasílejte lakavkou na adresu MMI. Ceny inzerátů sdělíme na požadání.

Tyto noviny byly vybrány Národní knihovnou ČR jako kvalitní zdroj, který by měl být uchován do budoucna a stát se součástí českého kulturního dědictví. Stránky jsou archivovány několikrát ročně a jejich záznam je součástí České národní bibliografie a katalogu NK ČR.

Séfredaktorka a grafická úprava Věra Kohoutová Cell (647)608 1713 Pište vera.toronto@gmail.com

NOSITEL MASARYKOVY CENY UDĚLENÉ ČSSK V KANADĚ V ROCE 2007.

NOSITEL CENY MSV ČR GRATIAS AGIT Z ROKU 2013.

Čo sa týka liečby neústupného kašľa a prechladenia, ananásový džús dokáže upokojiť bolestivé hrdlo a pomáha pri vykašliavaní hlienov. Jedna štúdia porovnávala sirup proti kašľu, ktorý kúpite bez predpisu a extrakt z ananásu.

Zistila, že ananás je až pár krát učinnejší. Pacienti sa uzdravili 4,8 krát rýchlejšie, keď užívali prírodný liek z ananásu a aj samotný priebeh prechladnutia bol oveľa miernejší.

V roku 2010 skupina vedcov z Indie skúmala rôzne spôsoby liečby tuberkulózy zistili, že zmes ananásového džusu, medu, čierneho korenia a soli dokázala rozpuštať hlien v plúcach pacienta.

Ked' už siahnete po ananásovom džúse ako forme prírodného lieku, je veľmi dôležité kúpiť prírodný džús, ktorý neprešiel chemickým spracovaním.

Džusy predávané bežne v obchodoch totiž obsahujú veľa cukru a málo ozajstného ovočia. Najlepšie, čo môžete urobiť, ak máte doma odstraňovač, je urobiť si vlastný čerstvý džús.

O d p o r ú č a m e

tento recept: -1 hrnček čerstvého ananásu, - 1/4 hrnčeka čerstvej citrónovej šťavy, - čerstvý zázvor, - 1 polievkovú lyžicu čistého, organického medu, - 1/2 polievkovej lyžice kajenského korenia, - môžete pridať aj štipku kurkumy (tá pomôže s trávením).

Zmiešajte všetky ingredience a pite dva až tri krát denne. Táto zmes je výborná ako liek proti kašľu a na rozdiel od tých z lekárne je bez pridaných chemikalií.

Chceli by ste sponzorovať viac užitočných receptov s ananásom?

Najdete ich na vyše 250 stranach v knihe Ananás – liečivá rastlina budúcnosti. Dozviete sa napríklad ako z ananásu pripraviť pitné kúry, zostaviť diéty či vyrobiť si prírodnú kozmetiku.

Extra tip na záver

Najvyššia koncentrácia prospiešného enzymu bromelain je v strede ananásu, teda v tej časti, ktorá sa najčastejšie vyhadzuje. Je sice trošku tvrdšia ako jeho okrajové časti, no na druhej strane práve tá najzdravšia. Preto ju nabudúce do koša určite nevyhodte! □

Zdroj: *Pineapple Juice is 5 Times More Effective than Cough Syrup*, <http://www.badatel.net/ocovacie-ktore-je-o-500-percent-učinnejsie-ako-sirupy-proti-kaslu/>, 22/12/2014 autor: badatel

V životě nevěř tomu, kdo tě klame, ale nezklam toho, kdo ti věří.

Neznámý

Lidé nejsou horší, než byli dříve. Jenom zpravodajství ... (tajenka). PRISTLEY			Rakouský dirigent	Sídlo v Černé Hoře	Mužské jméno	Hrdina	Značka hliníku	2. DÍL TAJENKY	Atanas (domácky)	Rukavičkářská ušení
Potáč napředené příze	Usazeniny	Útok 1. DÍL TAJENKY	Malá óda Egypt, bůh slunce							
Tmavá skvra v zorném polí								Mohutný strom Popévek		
Vojenská hodnot						Plavidlo Doufnák (zastarala)				Jinak
Elena (domácky)				Rakouský maršál Předložka				Klin (knižně) Zkr. souhv. Aries		
Klasek				Zkr. Palác univerzity Poloplice				Pohrebni hostina Rostlina zbežovec		
Sopka na Filipínách		Obraz svatých Otáčení se						Bajný pták Kód Německa		
Noční plavidlo				Části tetřevího tokání Lenochod tříprsty				Ženské jméno Podzemní místnosti		Mužské jméno Citoslovce pochopení
Pošta (obecně)								Ručka v Itálii Kód Vatikánu		
Zánět ucha						Značka kilovoltu Dopravní prostředek		Bajný pták Kód Německa		
Klekání				Ženské jméno Smyčky				Citoslovce podivu Zn. radonu		Akkadský pán země
Páže										
Značka astatu				Sladkovodní ryba				Kšandy		
Nebo				Turecký pěvec				Pohofí na Krétě		

POMŮCKA: Adda, APO, Kotor, lunt, skotom.

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVKY Z TOHOTO ČÍSLA:
LIDÉ NEJSOU HORŠÍ, NEŽ BYLI DŘÍVE.
JENOM ZPRAVODAJSTVÍ TAJENKA
Pomůcka:
Adda, APO, Kotor, lunt, skotom

Webová stránka MMI:

www.masaryktown.ca

Předplatné novin na adresě:

MMI NOVÝ DOMOV
450 Scarborough Golf Club
Rd. Toronto ON
M1G 1H1

Roční předplatné:
Kanada \$ 61 CAD
USA \$ 83 USD
ostatní \$110 USD

KŘÍŽOVKA PRO VOLNOU CHVÍLI

Rakouský dirigent	Sídlo v Černé Hoře	Mužské jméno	Hrdina	Značka hliníku	2. DÍL TAJENKY	Atanas (domácky)	Rukavičkářská ušení
Malá óda Egypt, bůh slunce							
Tmavá skvra v zorném polí							
Vojenská hodnot							
Elena (domácky)							
Klasek							
Sopka na Filipínách							
Noční plavidlo							
Pošta (obecně)							
Zánět ucha							
Klekání							
Páže							
Značka astatu							
Nebo							

NOVÝ DOMOV - OBJEDNÁVKA PŘEDPLATNÉHO

O Věk do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Nový odběratel O do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Předplatné Nového domova \$.....

Dar tiskovému fondu MMI \$ Přikládám šek na \$.....

Jméno a příjmení

Adresa

Poštovní kód Telefon

Email

Šek zašlete laškavě na:

Nový domov, 450 Scarborough Golf Club Rd.

Scarborough M1G 1H1, ON

Roční předplatné: Kanada \$61CAD, USA \$83 US, ostatní \$110 US

Děkujeme dárčům za jejich velkomyšlnost.

Info: vera.toronto@gmail.com, cell 647.608 1713.

HAPPY NEW YEAR

Merry Christmas

UNIGLOBE
Enterprise Travel

2015

1221 Yonge Street
(at Summerhill Ave.)
Toronto
Tel: 416 504 3800

Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311

Monday to Friday:
9:00 AM - 5:00 PM

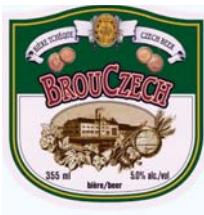
MEMBER OF:

WEB MMI a ARCHIV NOVÉHO DOMOVA
WWW.MASARYKTOWN.CA

BrouCzech Golden Lager Beer

Enjoy this hand made Czech premium
BrouCzech Lager Beer

- Prague Masaryktown Restaurant
450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto
- The Golden Pheasant 905.781 9374
733 Lakeshore Rd. E Mississauga
- The Fiddler's Dell Bar & Grill, 781 Annette St., Toronto

Available in forty Ontario Beer Stores from Toronto to St. Catharines. Also in Ottawa, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwood, Kitchener/ Waterloo, Brantford, London, Windsor and surrounding areas.

Find your beer store at www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager and click "View Locations" www.novopackepivo.cz

An incredibly low price/volume & taste of a Czech Lager beer

INTERNATIONAL TRAVEL provides travel service

YOUR NEXT VACATION IS WAITING FOR YOU

Building memories, one vacation at a time... Call us today and let us help you with your next vacation planning. We will help you build those memories with luxury and adventure cruises, romantic honeymoon packages, safaris, exotic island getaways and tours. Fulfill your travel dreams with your next trip. Contact us today for our comprehensive and up-to-date specials so we can narrow your choices for your perfect vacation. We are looking forward to making your next trip a memorable one, so CONTACT US TODAY and you can get packing!

Good News!

In addition to flying to Prague during the Summer season, Air Transat introduced direct flights to Budapest as well starting June 18 until October 08. It is a great destination for passengers traveling to Slovakia. Pamper yourself and fly "Club Transat".

email: agatha@intertravel.ca

web www.intertravel.ca

Follow us on Facebook: www.facebook.com/intltravel

Tel: (416)922-7775 or 1-877-922-8775 cell (416) 939-6118

Please note our new address: 600 Sherbourne St, suite # 301, Toronto Ontario M4X 1W4 (across the street of Sherbourne Subway Station). Very convenient location with subway access or parking behind the building.

Travel with confidence,
Travel with us!

TICO Registration # 50016556

CHAPO

VŠEM NAŠIM
ZÁKAZNÍKŮM PŘEJEME V NOVÉM
ROCE VŠECHNO NEJLEPŠÍ

Děkujeme za dosavadní důvěru a těšíme se na Vás také v roce 2015

Autopůjčovna CHAPO - www.chapo.cz
Tel.: 420 312 698 768 mob.: 420 602 335 865

CHAPO

PĚKNÁ BLONDÝNKA HLEDÁ PŘÍTELE

veselé povahy, nekuřák, nealkoholik, který má rád přírodu a cestování.
Věk od 60 let.

Volejte: (705)788 4059

Restaurant Praha

na Masaryktownu

450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

pro rezervace volejte
416.289 0283